

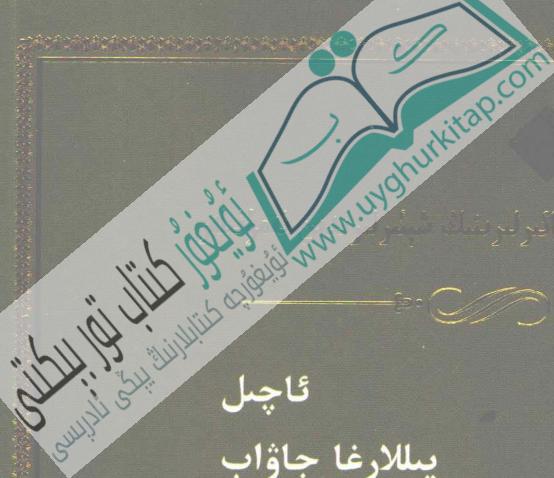
ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئاتاقلقى شاقىرىلىرىنىڭ ئېتىشلىرىدىن بەمۇسىن

بوجدا ئابدۇللا

فەدەمىيەر غولماڭ ئۆز

شىخاڭ خەلق نەھىيەتى

ئاچىل	ئابدۇخالق ئۇيغۇر
يىلالارغا جاۋاب	لۇتپۇللا مۇتەللېپ
نىمشېھىت ئەرمىيا ئېلى سايرامىي ئالدىدا	ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر
ئۆمۈر مەنزاڭلۇرى	تېيىپجان ئېلىيېق
تۈگىمەس ناخشا	مۇھەممەد رەھىم
جان تەسەددۇق	مۇھەممەتجان راشىدىن
ئانا تاغلار	بوغدا ئابدۇللا
قەدىمىي يارغولدا كەچ كۈز	قەدىمىي يارغولدا كەچ كۈز
ئانا تىلىم — زەر تىلىم	روزى سايىت
زېمن قەسىدىسى	ئوسمانجان ساۋۇت

ISBN 978-7-228-11690-4

9 787228 116904 >

定价: 15.00 元

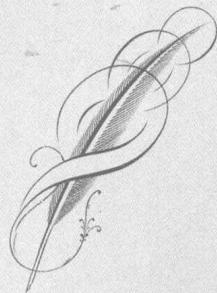

ئۇيغۇر ھازىرقى ۋامان ئاڭاڭىق شائىرلىرىنىڭ شېشىرىلىرىدىن ئەمۇنلىرى

بۇغدا ئابدۇللا

قەنكىيەن غولەڭ كەچ كۈز

图书在版编目(CIP)数据

古交河的晚秋：维吾尔文/博格达·阿卜都拉著. —乌鲁木齐：新疆人民出版社，2008.6（2009.2重印）
ISBN 978—7—228—11690—4

I. 大… II. 吾… III. 诗歌—作品集—中国—当代—
维吾尔语（中国少数民族语言） IV. I 227

中国版本图书馆 CIP 数据核字（2008）第 081013 号

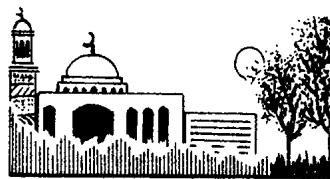
作 者 博格达·阿卜都拉
责任编辑 买买提吐尔地·米尔孜艾合买提
责任校对 赛娜瓦尔，古丽夏尔
特约校对 亚生·扎依莫夫
封面设计 艾克拜尔·沙力
出版发行 新疆人民出版社
地 址 乌鲁木齐市解放南路 348 号
电 话 0991—2827472
邮政编码 830001
印 刷 新疆新华印刷二厂
经 销 新疆维吾尔自治区新华书店
开 本 880×1230 毫米 1/32
印 张 5
插 页 4
版 次 2008 年 7 月第 1 版
印 次 2009 年 2 月第 2 次印刷
印 数 5001—8000 册
定 价 15.00 元

نەشريياتىن

بۇغا ئابدۇلا 1941 - يىل 11 - ئايىنىڭ 5 - كۈنى لەنجۇدا تجا-
رەتچى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان . كېيىن ئائىلىسىدىكىلەر بىلەن بىلە ئۇرۇم-
چىگە كۆچۈپ كېلىپ، 1960 - يىلغىچە ئۇرۇمچى 2 - رادىلەمۇئەللەمن
قارامقىدىكى باشلانغۇچ مەكتەپتە ۋە ئۇرۇمچى تەجرىبە ئوتتۇرا مەكتەپتە
ئوقۇغان . 1960 - يىلىدىن 1965 - يىلغىچە شىنجاڭ ئۇنىۋېرىستېتىنىڭ
تىل - ئەدەبىيات فاكۇلىتىدا ئوقۇغان . ئوقۇش پۇتتۇرگەندىن كېيىن
مەزكۇر فاكۇلىتىدا ئوقۇتقۇچىلىق قىلغان . 1980 - يىل يۈننەن ئۇنىۋېرى-
ستېتىدا «جۇڭگۇ ئاز سانلىق مىللەتلەر ئەدەبىيات نەزەرىيىسى تەتقىقا-
تى» كەسپىدە بىلەم ئاشۇرغان . 1998 - يىل پروفېسسورلۇق ئۇنىۋانغا
ئېرىشكەن . 2001 - يىلى بېنىسىيگە چىققان .

شائزىنىڭ 1954 - يىل «شىنجاڭ ياشلىرى» گېزىتىدە ئېلان قىلىن-
غان «دېھقان قىزلىرى ھەقىدە قوشاق» دېگەن شېئرى بىلەن ئەدەبىي
ئىجادىيەت سېپىگە كىرىپ كەلگەن . 1960 - يىلارنىڭ ئوتتۇريلەرنىچە
بالىلار شېئىلەرنى كۆپ يازغان . 1960 - يىلاردا يازغان «چوغۇلۇق
بالالادىسى» ناملىق ئەسرى ئۇنىڭ شېئرىيەت تالانتىنى نامايان قىلغان .
1980 - يىلارنىڭ باشلىرىدىن ئېتىبارەن ئۇنىڭ شېئىر ئىجادىيىتىدە ئۆ-
زىگە خاس ئۇسلۇب شەكىلىنىشكە باشلىغان . 1990 - يىلاردىن باشلاپ
ئۇنىڭ شېئىر ئىجادىيىتىدە روشنەن يۈكىسىلىش بولدى . مۇشۇ يىلاردا
يېزىللغان «سالغا تېشى» ناملىق داستانى ئۇنىڭ پىشقاڭ ئۇسلۇبىنى نامايان
قىلدى . ھازىرغا قەدەر ئۇنىڭ «باھار غۇنچىلىرى» (1978 - يىل)،
«يەلكەن» (1983 - يىل)، «چۈش كۆرىدۇ بىر توب ئانارگۈل»
(1988 - يىل)، «قىز قەلئەسى» (1993 - يىل)، «سالغا تېشى»

- 1998 - ييل)، «شىئر مەڭگۈ ئاخىر لاشمايدۇ» (2002 - ييل)، «بىز-
زىقچىلىق توغرىسىدا» (1983 - ييل)، «بىز زىقچىلىق ئىامى» (1996 -
ييل)، «شىئرىيەتىكى بوشلۇق» (2004 - ييل)، «كۆمۈز ھك كۆنۈر گەن
قىز» (2004 - ييل) قاتارلىق شىئرلار توبىلمى، ئىلمىي ئىسلىرىنى خەنزا،
تاللانغان ئەسەرلىرى نەشر قىلىندى . شائىرنىڭ ئەسەرلىرى خەنزا،
رۇس، ئۆزبېك، قىرغىز، ئوردو قاتارلىق تىلлارغا تەرجىمە قىلىنغان .
بۇ كتابقا شائىر بوغدا ئابدۇللانىڭ ۋەكىللەك خاراكتېرىگە ئىگە بىر
تۈركۈم مۇنەۋۇھ شىئرلىرى تاللاپ كرگۈزۈلدى .

مۇندەر بىجە

شېئرلار

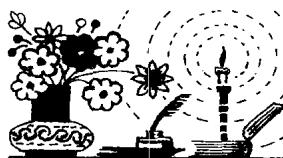
1	يارغول
2	ئانا
7	کوروان ھەلىكىسى
8	تۈرپان
9	كېچىدىكى سېرىن
10	تاغلارغا ئاققان ئاق بۇلۇت
11	سگانلار
13	مۇقام
15	ئەكس سادا
16	ئىزىمنى ئىزلاش
17	ئۆردهك
18	سايلىق
20	سائادەت
21	موللا توختىيۈزىدە
22	ئالدىنىقى سەھەر
23	ياۋايى رەبىهان
24	کورانغا قايتىش
26	ئەسكىشەھەر
27	ئايگۈل، يىغلىما
28	تۆھۈرتى

29	دېڭىز ئۇستىدىكى چۈش
30	تاغالارنىڭ قىزى
31	يىلانبۇلاق
32	پېرىم كېچىدە دەققە ئۇزۇن
33	سەرۋەڭ
34	ئاق سېرىن، قەرزىدار مەن ساڭى
35	قالغاي
36	باگراش كۆلى
38	قورايدىكى غول سۈيى
39	شېئرىيەت ئىلاھى
40	غېرىپ جاڭگال
41	بىر رىۋايمەت
42	چوغ
43	قايىتقان قۇشلار
44	قارلىق تاغ
45	ئۇد چالدۇ پارس دىلبىرى
47	مۇشائىرە
48	قىزىل ئەترىگۈل
49	بىر تۈپ دەرەخ
50	بابۇر
51	مۇشۇك
53	مەرمەر ئۇستىسىغا
54	قۇمتاڭ
55	لاھۇر
56	قىز قەلئەسى
57	ۋاشىھەر
58	ئاقتاش رىۋايمىتى
60	تىۋىنىش
61	قەبرىستان

62	ئانىجان، ئانىجان، ياشىغىن ئۇزاق
65	ئاقدقىدە رىۋايدەت
66	بۇغرىقۇم
67	نورۇز ئانا
68	يالغۇز
69	كۆمۈر ئادەم
70	بۇگۇن ۋە ئەندە
71	باغداش كېلەسى
72	گۈلەھەمەر
73	جىڭىدە دەرىخى
74	يىتىم بالا
75	پالوان قىز
76	سەفتۇر
77	بوۋاي ۋە سەيىاد
78	رۇبائىيلار
79	پۇشايمان
80	زىدە قېرىلىمەر
81	قايىتىش
83	سايرام رىۋايتى
84	شر
85	سۇ
86	سوۋغا
87	قۇرۇم تاغ - كۆئىنلۈن
88	گۇناھكار كېلىن
90	ئۆرکىشتىنى بەرگىن توڭىلەر!
91	ئاقدىرىكۈل
92	سىگان قىزى هەقىقىدە توت كۈپىت شېئىر
93	قەدىمىي يارغولدا كەچ كۈز
94	پالچىلار

95	مەرەن
96	قۇرمىش ئاتا
97	بىرقۇر خەت
98	قىيا تاش
99	كاككۈك سايىرغان دەريя
100	ئەرەب دېڭىزى
101	كېرىيە دەرياسى
102	تۇرنا شەپىسى
103	كۆر ئوغرسى
104	شاىزە
105	قۇشلار باهارنى چىلايدۇ
106	تارىم
109	چۈش كۆربىدۇ بىر تۈپ ئانارگۈل
110	ئايىدىڭ
111	ئانا تىلىم
112	دېڭىز، يوپۇرماق، جانان
114	شاھزادە
115	دۇلدۇل
116	ياقۇت دۇنياسى
117	ئۇزاق
118	مەستۇرە
119	كۆمزەك كۆتۈرگەن قىز
120	قاشتىشى
121	ئىي دۇنيانىڭ خىلۋەت بۇلۇڭى
123	تۆكە
124	ئارغان
125	قۇتناغىدىن ئۆتۈش
126	لۇكچۇن مەدرىسى ئالدىدىكى كوجا
127	مۇرتۇق غولىدا

128	گۆھەر
130	ئاھىرىقى كارىز سۇلىرى
131	پاختەك نېمە دەيدۇ
132	قۇم
133	ئاقتىكەن
134	ھېيتىگاھنىڭ ئالدىدا
135	پۈچىلىنىش
136	نورۇز بۇۋا
137	سۇلتان سەئىد قىلىچ مازىرى
138	بىر ئەما قىزنىڭ ھاسىسىغا بېغشلاپ
139	چەرچەن يولى
140	كېچىدە دېڭىزغا نەزەر
141	بىر تۆپ سەرسق دەرەخ
142	شېكەر توغراق
144	بىر تال بېلىقنىڭ دەپىنە مۇراسىمى
145	چېقل
146	ئوقا بويان
147	شەرقىشكى تاغلار
148	يولچى
149	ئاللىچى راۋاب
150	قەدىمكى كېچە

يارغول

ئاپتايقا بەرداش بىر سېپ، كۆيگەن،
شامالغا بەرداش بىر سېپ تۈزۈغان .
ئاشلانماس ئەسرلەرنىڭ قىيا - چىاسى
ھەم ئىز قالدۇرمىغان قان .
قەدمىم راھبىلارنىڭ تىلاۋەتلرى
مسى قوڭغۇرۇقلارنىڭ ساداسى نەددىرى!
قوشۇلۇپ مەبۇدىلەر بىلەن
ھەممىسى ئاسماڭغا سۈرۈلۈپ كەتتى - دىرى!
يېڭى بىر ئەسرلەرنىڭ ئادىمى
يۈرۈشەر بۇندى ئۈزۈلمەي، نېمىنى ئىزدەرى؟
كۆرۈش كېرەك جائىگال بولسا ھەم،
تاڭ قالدىۇ چەكچىيپ كۆز - گۆھەر.
ھە! بۇ كۈنچىقىش
قۇياشنى تۈغقان تەرەپ،
ئەجەبا ئوخشاشماس بىر سەنئەت،
كەم قالامدۇ موناستىردىن¹
سوئاللار جاۋاب تاپار بىر - بىر لەپ .

1990 - يىلى 9 - ئاينىڭ 29 - كۈنى

① موناستىر — گىربىتىسىدىكى بىر شەھەر

ئانا

توقسانغا ئۇلاشتى،
كۆزى خىرەلەشتى،
تونۇمايدۇ گاھىدا سېنى،
سېنى چاقىرماقچى بولۇپ
چاقىرىدۇ باشقا بىردى،
باشقا بىرى چاقىرغاندەك .

توقسان ياز،
توقسان كۆز،
توقسان قىش،
توقسان ئەتقىياز،
ئۆرتۈپ كەنتى
ماڭلىيغا ئىز سېلىپ،
ئۆرتۈپ كەنتى سۇدەك
ئەمدى،
تېتىكلەكى يوق
بۇرۇنقدەك .

كۆرپىدە ياتار،
ئىشىككە قارار،
سەن كەلمىسىڭ بىر كۈن
كۆڭلى يېرىم بولار،
كۆزىگە ياش ئالار،

كىچىك بالىدەك .

ھېي!

جاھاننى ياشاپ تۈگىتىپ قويدى
ئەمدى مېھماندەك !

كۆڭۈل نازۇك نەرسە،

كۆتۈرەلمەس گەپنى

سۇ - مىscal تۆمۈرنى كۆتۈرەلمىگەندەك .
شۇڭا

تاشلىما ئۇنى،

ئۇنىتۇما ئۇنى،

يوقلا!

تاتلىق بىلەن!

ئاچچىق - چۈچۈك بىلەن!

ھالداش،

مۇڭداش،

ئوغلى بولمسا ئوغلى بول!

قىزى بولمسا قىزى بول!

يۇيۇپ قوي،

چاچلىرىنى تاراپ قوي،

دۇمبىسىنى سلاپ قوي،

پۇتنى تۇتۇپ قوي،

شۇنداق قىلسائىمۇ

بىر كېچە بەرگەن سۇتى ھەققىنى

تۆلپەلەمەسەن

بولۇپ پايپىتەك!

ئۇ بولمسا

سەن قېنى؟!

مەن قېنى؟!

توققۇز ئاي
 توققۇز كۈن
 توققۇز سائەت
 توققۇز دەقىقە
 كۆتۈرگەن بىزنى قورسقىدا،
 ئاش ئېتىپ،
 نان يېقىپ،
 كىرىپ يۇرۇپ ...
 يول يۇرۇپ،
 جاھان لەرزاگە كەلگەن تولغىقىدا ...
 چاقماق چاققاندەك،
 بوران گۈركىرگەندەك!

بىز!
 ئۇنىڭ بهختى،
 ئارزۇسى ئىدۇق،
 بۈگۈنى،
 ئەتسىسى ئىدۇق .

بىز!
 ئۇنىڭ قايىتا تۇغۇلۇشى ئىدۇق،
 ئوغۇل بولۇپ،
 قىز بولۇپ .

بىز!
 ئۇنىڭغا ئوخشىدۇق :
 كۆزىمىز ئوخشار،
 قېشىمىز ئوخشار،
 بۇرنىمىز ئوخشار،
 ئاغزىمىز ئوخشار،
 گۈل - گۈلگە ئوخشغاندەك .

كۆز نۇرمىز،
قارا چېچىمىز،
قېنىمىز
ئۇنىڭ ئىدى، ئۇنىڭ ...
خۇددى سۇنىڭ بېشى بولغاندەك.

ئىنسان
ھەم ئەقىللىق بولار
ھەم نادان
كۆيىر بالسىغا،
كۆيىمەس ئانسىغا،
ئانا كۆيىر بالسىغا:
سېنى ئاسماندا ئۇچسا دەيدۇ،
دېڭىزغا شۇڭغۇسا دەيدۇ،
تۆھىەڭنى كۆرۈشنى تىلەيدۇ،
شىيخ جايىنازدا تىلىگەندەك.
تاپسا
بىر تال كەمپۈت،
بىر تال ئالما،
گېلىدىن ئۆتىمەس،
يالغۇز يېڭۈسى كەلمەس
سېنى يەۋالسۇن دەيدۇ،
سېنى ئورۇقلاب قالمسۇن دەيدۇ،
كەپتەر باچكىسىنى ئاسىرغاندەك.

توقسانغا ئۇلاشتى،
 قولقى ئېغىرلاشتى،
چىشى چۈشكەن،
بىلى ئېگىلگەن،

بېشى ئاغرىيدۇ ،
 پۇتى سر قرايدۇ ...
 لېكىن ،
 تۈرگۈسى كېلەر ،
 يۈرگۈسى كېلەر ،
 هاسىسىنى تاشلىغۇسى كېلەر ،
 يۈرگۈسى كېلەر ياش ، قرانلاردەك .

يەر ئاپلىnar ،
 ۋاقت ئۇچار ،
 بۈگۈنىڭ بوسۇغىسىدا
 ئەتە ساقلاپ تۇرار ،
 شۇنداق ،
 قېرىيىدۇ بارچە :
 ئادەمەمۇ ،
 دەرخەمۇ ،
 قۇشلارمۇ ...

1983 - يىل 2 - ئاي، ئۇرۇمچى

کرودان مەلکىسى

ئويغىنىدۇ زېمىنلىك سرى .
ئۈزاق سۈكۈت - تەنها بىر چىكى .
دىدار مۇلاقات
مەلکىنىڭ توسقۇنسىز ئەركى ،
ياغاچ تاۋۇت، كالا تېرىسى
يانقان پىتى زەررە قۇم كۆرمەي ،
باش كىيمى پەيلەر سانجىقلقى ،
ئەسر - ئەسر قىياس بىلىنەمەي .
ئەۋۋىلىدە تىرىك پەرمىزات ،
ئا خىر يَا بىر چەۋەندازدۇر .
كۆللى مەدھىي پۇتۇلگەن نەگە ،
ھېچ بىلمىدىم كىم قۇرئەندازدۇر .

ئاي 4 - يىل 2005

تۇرپان

چاچۇھەر خىيالىمنى تېرىقتهك،
پارچە - پارچە سايلىر بىڭ يايىشىل .
سەيدىخان تاغلىرى تۇمانانلار ئارا
يەنە ييراقلاپ كەتسىمۇ ئىسىل .
سۇ تۈگەنلىرى ماڭىندۇ ۋائىشىپ،
تۆگە قولۇقدا پىشقان ئاق ناندەك
كاڭچىلار ئوخشايدۇ يازغى توñوردا،
ئوشتوسا ئاغزىنگغا تېتىدۇ قەندەك .
ئىيىدىڭ باشلىنىدۇ ئاپئاق شايىدەك
چۆچەك ئاڭلىشىدۇ توñور بېشىغا كېلىپ .
كارىزلاردا ئوڭفۇل - دوڭفۇل يول،
ئاتلار يۇشۇر ار، هارۋا چاقلىرى ئايلىنىپ .
سەھەر لەردە ئوت يۇلسا، ئوشاقلارغا
ئېلىپ كېلەر خەمەكەرنى ناشتىلىق .
تۇمشۇقغا بىرنى سېلىپ قوغۇنى
ئالىچۇقلاردا يەپ كېتىدۇ بەك تاتلىق .
پاراڭلىرى ئىسىسىق باسار ئادەمنى،
چۈشۈڭدىمۇ ئاڭلىمىغان ھەر لەقەم .
ئامراقلقىن تىللەشىدۇ سالامدا،
بىر گىرىمسىز ھاياتكى بۇ خاتىر جەم .

1990 - يىل 9 - ئايىنىڭ 30 - كۈنى

كېچىدىكى سېرىن

بېشل ياپراقلارنىڭ تاجسىمۇ ئۇ،
تۈن بوشلۇقىدا سايىسى سالقىن .
ھىدىنى ئۇزىتار ئۆمرىدە بىر رەت،
ھەر مەستانە ئۇچۇندۇر ئايقىن .
يېقىن كەلسەم شېخغا ئاستا
قاپتو ئۆمۈچۈك تور تارتىپ .
ھېسلىرىم ئۇ بىلەن يىلتىزداش،
كەنتى خىالالارنى ئۇزارقىپ .

2005 - يىل 5 - ئاينىڭ 1 - كۈنى

تاغلارغا ئاققان ئاق بۇلۇت

تاغلارغا ئاققان بۇلۇت،
ئائينى ئەگىمە، ئەگىگىن مېنى .
شاماللارغا تۇتقۇزۇپ قويماي
چىچەككە سېپىپ ئۆتكىن يېشىمنى .

سەن ئۇزايىسىن بۇ دەقىقىدە،
باش باهارنىڭ بىر كېچىسى بۇ .
تەنها قالدىم ئاغزىمدا بىر چوغ،
بۇ نىدانلىق قەلەمچىسىمۇ؟

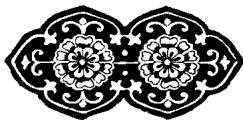

سَكَانَلَار

بىزانس سېپىللەرنىڭ خارابىلىرى
ھېلىمۇ تۇرۇپتۇ دېڭىز بويىدا .
سەكسەن ياماق چىدىر ئۇنىڭغا يانداش
كۆرۈپ قالىمن گاھى - گاھىدا .
ئەي سىگان، چىدىر يالق سېنىڭ يۇرتۇڭمۇ ،
كۆچمەنلىك تەقدىرى پېشانە گمۇيا ،
نېمىنى ئىزدەيسەن قەدىمدىن تارتىپ
ساڭا ھەمراھ بولغانىمۇ ئوقىا !
نەزىرىڭدە بەخت دېگەن ئۇقۇمغا
ئۇزۇن ياشاش بولالماس ئۆلچەم .
بىر كۇن ئاز ياشىسالق تارتىشمايسەن ھېچ
بولسا دەيسەن مۇناسىپ بىر تەم .
قارا قۇمچاق سېنىڭ قىزلىرىڭ
كۆزلىرى ئىچىگە مۆككەن بىر سېھىر .
قارىدىم ئۇن - تىنسىز تەئەججۇپتە مەن
گۈل تۇتتى تىلىنى بىلمىدىم ھېچبىر .
مەشرىقلق شائىرەمن كۆرگەنلىرىم كۆپ ،
ناخشىسىدىن بىلگەن بۇ قىزنى .
يىگىتلەكمىم كەلسە ئىلكلەمگە
ئۇيغۇرچە بىر سۆيسەم ئۇ قارا كۆزنى .
ھوشۇمنى ئىزدىدىم زىنخىلىرىدىن ،
بىر ئىما ئەيلىدى قولۇمغا قاراپ .

بەختم ئۇچۇن ئاچىماق بولدى پال،
 ئىچىمەد دېدىمكى: كەتمە ئالدىراپ.
 لېكىن بۇ پۇشايمان بويقالدى ئاسىر
 كاشكى باقتۇرۇپ باقسامەمۇ بولغان.
 نېمە دەر ئىدىكى ئادىتى بىلەن
 كارى چاغلىق ئىدى ئېيتىسىمۇ يالغان.
 مۇڭلۇق ئىسکەرىپكا ئوينار ئەرلىرى
 ئارامگاھلاردا ئۆز خىيالدا.
 ئەي ئىنسان، ئۇنىڭغا بەرمىگىن ئازار
 قوي ئىختىيارىغا خۇدا يولىدا.
 ئەركىن تەبىئەتكە ئەركە مراسخور
 يېشىللەقىغا يايغان كەڭ غۇلاچ.
 مۇھەببىتنىڭ رەڭكىمۇ يېشىل ،
 كەچمەس ئۆلگۈچە گەر ئىچسە ئۇماچ.
 يېلىنىش، ئەندىشە، يوق ئەسلا خۇشى
 تىنچ مەنزىرىگە جان بىلەن ئاشق.
 يۈرگەندە غىصەر لاب كېتەر هارۋىسى
 ئۆنىگەن يېرىدە قۇچاقلار مەشۇق .

1989 - يىل، مەرمەر دېڭىزى بويىدا

مۇقام

باشلاردا تەلپەك، ساقاللار ئۆسۈك
تايپانلار قىلىنغان تىلىم - تىلىم .
قول باغلاپ تۈرىدۇ ئالدىگىدا
شۇنداق ئادەملەر بۇ قەلبى بېجىرىم .
ئۇلارنىڭ ئالقىسىدا كۆكەرگەن باغلاز
قاقاىس دەشت ھۆسلىنى ساقلىغان .
جۇش ئۇرغان ئۇ ھارارەتى
ئاتەشكە تەڭلەشتۈرۈپ بولامدىغان .
تاغلارنىڭ باغرىدا جاھان تۇتۇپ
بىلدۇ تاغلار بىلەن مۇڭدىشىشنى .
ئۇزۇن چۆللەردە ئىستىقامىتى
يۈرىكى خەتلەگەن ھەربىر تىۋىشنى .
ئۇلارنىڭ قىلىپ تەكلماکان ،
بۇ ياؤايلىقىشىن بەرمەيدۇ دېرەك .
ئۇلار مىڭئۆيلەرگە سۈرەت سالغاندا
قايىسى بىر قىشىھە قارقاتتى خورەك .
ئاھاڭلار ئۇچۇپ كەلدى ھەر قاياندىن
ئۇنىڭدا قەلمىم قاشنىڭ كەشتىسى بار ،
ئۇنىڭدا يېگىتىلەرنىڭ يۈرۈشى بار ،
ئاھاڭلار چىقىپ كەلدى جىلۇنگەر
بازغانلارنىڭ ئۇرۇلۇشىدىن ،
كاتاڭ يوللاردىن ،

ئۆكۈزلەرنىڭ تۇمشۇقدىن .
 لەپىلدىدى ئاھاڭدار شايى
 مەشىرەپكە چۈشتى سۇ ئاستىدا تاش .
 بۇ قىيام، بۇ توتبىم، بۇ ۋاقت
 بۇ بىر سەنئەت ئېھراھما ئوخشاش .
 بۇ بۇيۇكتىكى بۇلاق سۇبى ،
 بۇ قەشقەر، بۇ ئىلى شارابى .
 بۇ ئاقارغان سۆڭەك، بۇ تىرىك جان ،
 بۇ قەدىمىنىڭ تېرىھ كىتابى .
 بۇ روهقا كىرىپ بارغان نۇر ،
 بۇ چىكىدۇ روه ساتارىنى .
 بۇنىڭ ئالدىدا
 تەمبۇر يوقتىار ئەختىيارىنى .
 داپ باشلاركى، دۇتار تەڭكەشتە ،
 نەي سىلچىدۇ يۇرتى بایاۋان .
 چۆرگىلەپ كېتىدۇ چاك، راۋاب ،
 قالۇن غېيرەتنە ھەر تارى لەرزان .
 ئاحايىب بىر ھال
 تۆڭىلەر تارتقان ئاھاڭ رىشتىسىنى ،
 مۇزارەت ،
 بىز بىلمىز بېتىخوۋىن سىمفونىيىسىنى .
 بىكىن، بىلگەنلىكىنى بىلمىدۇق
 مۇقامنى ، چىققان كېمىر ، كەپىسىنى .
 بۇنىڭغا تالىڭ قالغۇلۇق ئەمەس ،
 بەيگىدە نېچۈن تەڭ كېلەلمەس ؟!
 بۇگۈنكى ماھىرلار چالغاندا
 قايىسى يۇرەك تىترىمەس ؟
 قايىسى مەيدان تەۋرىمەس ؟

ئەكس سادا

مۇقىددەس سېيما لار روھقا ئايلانسا
كۈندە خىالدىن چىقماس چۆر گىلەپ .
قسقا دۇنيانى بولمايسەن بىلىپ ،
پەرىشانلىقتا كەچ ھەم ئەتلىپ .
كېز ھرسەن نە ئامال قايغان قىيىتەك ،
كم قانداق سوقۇلار قايىسى قىرغاققا .
ۋاپايىڭ جۇپ كەلسە ، جاپالرى تاق ،
نە حاجەت بېشىڭنى ئۇرماقلىق تاغقا .

2005 - يىل 4 - ئاي

ئىزىمنى ئىزلاش ...

باغقا چۈشتى كەچ ،
تۈننى ياردى بىر قارا يۈلتۈز -
بوستان سۇمبۇل چاچ ،
بىلدىم بويىنۇمغا بىر تېلى چىرىماش .
قۇندۇز مىدۇر بۇ ، مەشرىھ پ بولدىما ،
لەيلىدى روھم ، ئىزىمنى ئىزلاش ...

2002 - يىل

ئۇردىك

— كىروراننى بايقيغان ئوسمان ئوماڭ ئوغلى —

كېلەلمەي كەلدىم ئەمدى قىبرىگە،

ماڭا تونۇش مالخاي - قالپىقى .

باشقىغا ئەمەس، ئاڭا ئۇچرىغان

غايىب شىدەر، پۇتۇك ساندۇقى .

بۇ كىروران ئاجايىپ قىسمەت،

بام⁽¹⁾ شەھرىگە ئۇخشاشش تەقدىرى .

ئۇ زاماندا

تىلىسىغا كەلگەن ياؤرۇپالق،

ئاسىياغا نە كېرەك قەدرى!

قىيىن بىر تىپىشماق خارابە،

نېسىپ بولغان

شۇ بۇۋايغا بوراندا بىر كۈن .

بۇ ئەلۋەتنە گۇناھى ئەمەس،

روھنى قارغاش ئەپسانە يەكۈن .

2002 - يىل ، لوپۇر

(1) بام ... ئىراندىكى 3000 يىللەق تارىخقا ئىگە قەدىمىي شەھىر.

سايىلق

I

زەن سالسام

بىر كونا ئەستىلىك يا قەدىم تۇرا،
بارغانچە ئۆتكۈچەن ئەسلىي - تۈسى،
قرقىلغان چەت - چۆرىسى،
ئادەملەر غۇۋا

قېنى ئۇ يىلاڭىنىڭ قارىسى؟
بوشلۇققا سىڭگەن بىر ئىزگۈ ناخشا،
يا نەزم يوق، يا سۇتۇق .
قىياسىمۇ يوق،
ناڭ بولمىغۇلۇق .

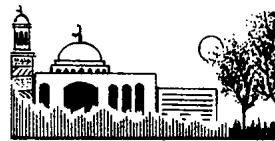
ئۇ گويا

ئاتام زاماندىكى بىر ئېرىق،
شاماللار تىندۇرغان،
يۇتكىلىپ ئېقىن يوللىرى سۇسرىغان .
ئادەملەرنىڭ يۇلتۇزى
سۇ يۇلتۇزىمدۇر دەھرەپ تۇرماس،
ئوت يۇلتۇزىمدۇر چولپانغا قىياس،
شامال يۇلتۇزىمدۇر گۈركەرەپ توختىماس،
تۇپراق يۇلتۇزىمدۇر تارازا تارتالماس !

II

نه كېرەك بىزگە باغ تاماشاسى،
 ئەنبەرەمۇ ياشۋاق پۇرىدى ئىللەق.
 بىر دەققە تەنھالق
 تۈيۈلدى ماڭا ئۇزاق - مىڭ يىللەق.
 قېنىكىنە ۋاقتىنىڭ بېشى،
 يېنىمدا باردەك ھېللا،
 ۋاقتىنىڭ ھازىرى
 ئۇزاب كۆزدىن يىتكەندەكلا
 مەنچۇ؟!
 بىر تال ساماۋى مۆلدۈر دەكلا
 (ئاسمانىدىن قايىسى كۈن چۈشكەندەكلا!)
 ئېرىپ يوق بولدۇم، تەقدىر!

1998 - يىل 12 - ئاي

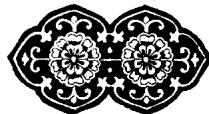

سائادەت

مەيۇسلەنە باش ياستۇقتا دەپ،
سەرلەپ كىرىپ چقار مىقالالاپ .
پۇچىلاندى شۇ غەمەدە ھەكم،
شىپا كېلەر بىر كۈن قوش قوللاپ .

كۆز نۇرۇڭدا ئۇمىد ئۇچقۇنى،
 يوللار كۈتەر ماڭسا دەپ سېنى .
ئۆسۈش ھەمەدە ياشاش چوڭ ھەققىڭ،
ئىلكىڭدە ئويغات سائادىتىڭى .

2007 - يىل 1 - ئاي، ئۇرۇمچى

موللا توختىيۈزىدە ...

I

ئالتنۇن تاۋاقتەك ئاي
ئۆرلەمەكتە شەرق تدرەپتىن

II

سادرنىڭ ئۆيلىرى نەدىدۇ؟
ئىچكەن سۇلىرى قايىسىدۇ؟
ماڭغان يوللىرى شۇمىسىدۇ؟!

III

تۇيۇلدى يېنىمدا تۇرغاندەك،
نەپەس ئالغاندەك،
كۈلگەندەك،
مالخىىنى قىرلاپ ناخشا ئېيتقاندەك.

IV

ذاڭ چىۋىقى ئات قىلىپ،
باللار چىقىشتى ئالدىمغا!

1974 - يىل، عۆلجا

ئالدىنلىقى سەھەر

دېرىز ھەمگە ئولشىپ
قۇشقاچلار ۋىچىرلاپ توختىماس،
تىڭشىپ قالدىم سۈبەھى سادىقتا
نىمە گەپتۈر ھېچ بىلىپ بولماس .
ئېھىتمال
بىز كۆرمىگەننى قالغاندۇ كۆرۈپ .
يۈكىسى كلىك ئالدىدا سر يالىڭاچ،
جاندارلار قانات يايپماس تەلمۇرۇپ .

2005 - يىلى، 4 - ئاي

ياۋاپى رەيھان

قەدىم ھاسلاقى تاغلىمۇ تاغلار،
قيادا ئېچىلغان يياۋاپى رەيھان .
خۇش بۇراقلرى قالماس دەسىلىپ ،
ئىچكەن سۈبى مېھرىگىيە يالغان .
ئۇلۇغ - ئۇلۇغ چوققلار ئاندا ،
ئۇ ئىشقىنا كۈن - تۇنى ھەلەك .
تاش يىلتىزى ، گىيە يىلتىزى ،
تۇتاش ئاخىر پەقەت بىر يۇرەك .

کرورانغا قایتىش

— بىر شائىرغا جاۋاب —

نەدە سەن، كروران، نەدە سەن!
جەنۇب قۇمۇلۇقلىرىدىن ئىزدىھىمۇ سېنى،
مەڭ يىلاڭ ئۇخلىدىك، بەس ئاشۇ يېتىر،
سېنى تاپۇرەمن ھامان - ھامنى .
كىم ئۇ «كروران قايتمايدۇ» دېگەن،
«ئەۋلىيا» سۆزىگە چىنیۋەتىمەس كۆڭلۈم .
ئۇ يەردە كۆمۈلۈپ ياتقان مەن تۇرسام،
ئۆزۈمىنى تاپالماي يۈرەيمۇ ئۆزۈم .
قەدىم توغرالارمۇ كەتكى كۆمۈلۈپ،
قەدىمكى تۈتونلەر نىشانىدىن ئىز .
ياق، ئۇلاڭ ئەرشىكە چىققان كۆنورۇلۇپ،
بەلكى ھەربىرى بىر يۈلتۈز .
ئاھۇ پەريادلارنى يۇتۇپ كەتكەن يەر،
قەدىم ساپالالاردا قالغان كېلەچەك،
كېلەچەك ئۇخلايدۇ، ئويغىنار بىر كۈن،
قۇشلار ئارىلىدا ئېچىلغان كەبى چىچەك .
قۇلىقىم تۈۋىدە ئاق قۇ ساداسى،
ييراق مۇز دەۋرىدە بۇ يەرلەر
ئېھىمال دېڭىزدۇر شاۋقۇن تىڭلىغان .
قۇشلار تەبىئەتكە پەيۋەندە،

چايقالغان شۋاقلار تار دۇر ئېھىتمال
قۇشلار كەتكەن، بەلكى قايتقان،
قۇملار گۈرۈلدىشىدە ھەممە - ھەممىسى .
تېبىئەت باغرىنى يارهایدۇ ئاسان .
قەدىمكى تۇخۇملارنىڭ ئاپئاق قاسىرىقى،
بەلكى ئاڭ چۈجىلەر قاتقان تاش بولۇپ .
ئۇلار تارتىشقا، قىيمىغاندۇر ھەم
توباندەك بالادا شاش بولۇپ .
ئەندە، ئۇپۇقتا يانىدۇ شەپەق،
يانىدۇ بۇغىنىڭ ھۆڭۈزىسىمان .
مەستانە توز كەبى خىالغا پاتىسم،
خوش! مەن كەنتىم كىروزان سايىان .

ئەسکىشەھەر

— خارابىلىكتە

كىم دەيدۇ شەيتان شەھرى، دەپ
بۇ قۇمۇنىڭ ئېھرامى .
ھۆركرىگەن سەلتەنەتنىڭ
بۇگۈنگە قالدۇرغان بىر چائىگال قۇمى
ۋە يَا بىر جامى .
ھۇشقوپىقىنى شامال ئەممەستۇر
ييراق قەدىمنىڭ نەرسى .
ئىڭلا، قۇلاق ياق تۈپرەققا،
نەپەسلىنىپ تۇرىدۇ ئىگىسى .

2005 - يىل 11 - ئاي، قۇمۇل، ئۈرۈمچى

ئايگۈل، يىغلىما!

— قىزىل يېزىسىدا

يىغلىما، يىغلىما،
دەردىرىڭنى بىلىدۇ ساما،
ئاتاشنى قويۇپتۇ كەنەنلەپ،
جىڭىر پارەك ئاناڭدۇر ئەما .
بىر كۈلگۈدەك پۇرستىڭمۇ يوق،
سائى پەقەت تىلەيمەن چىدام،
بۇ تۆشۈك بەختىڭنى بىر ئۆزۈڭ ياما !

— بىل، ئافسو

تۆمۈر تى

بۇندىا ئۇيىل مۇز
ئالىم بىلەن تەڭ كېسىلگەن كىنىدىكى .
چوقىلار ھەشقىپىچەك ئەمەس ،
تەستۈر ھەم بۇر كۈتنىڭ يەتمىكى .
دەپ قالىندۇ ئادەم :
سۇلارنىڭ ئانىسى شۇمىدۇ .
يۇمۇر انلىقتىن قاتقانغا قەدەر
كەچمىشى ، يازمىشى نەدىدۇ ...

2005 – بىل، قۇمۇل

دېڭىز ئۇستىدىكى چۈش

يۈرەرمىمەن دېڭىزدا تەنها،
ئايىغىمدا كۆپۈكلەر ئابئاق .
شوخ دولقۇنلار ئوينىشار ئىمش ،
ماڭا سرداش چايىكلار ئويغاق !

سۇ تەكتىگە كۆز تىكەرمىمەن ،
كۆرۈنەرمىش بارچە مەۋجۇدات .
بىر سەدەپنى كۆرۈپتىمىمەن ،
ئېچىلغانمىش نۇر چىچىلىپ يالت .

ئاستاغىننا چىقىپ كېلەرمىش ،
ناز - كەرەشمە ئىچىدە جانان .
كىيگەن ئىميش ئاق لىباسنى ،
ناخشا ئېيتىپ قاراپ مەن سايىان .

ھەست بۇلبۇلدەك ئائىلار ئىمىمەن ،
كۆيدۈرەرمىش ئىشق يالقۇنى .
كەتكەنمىمەن ئىچىكىرىلەپ ئۇزاق ،
مۇھەببەتنىڭ بولۇپ يەلكىنى !

تاغلارنىڭ قىزى

شۇنداق بىر تۈغۈلغان ئوغۇلغا قالق،
مۇلكىتىز ئىرۇر تاغ، شەھەر بارلىق.
ئۇدۇملار بار سىزىدە، قىشتا كۆك مەشىھەپ،
بۇغايىدىن مايسىتىز بەك ئەتىۋارلىق.
تاغلار پىچىرىسا، سۇلار شاۋقۇنلاپ،
ئاپئاق ئايدىتىدا كېزىپ شائىرە،
سەھەر قۇشلىرى ئىلهاىمغا يولىچى،
قېنى كەل بولايلى دېگەندەك جورە.
پىسىرلار بېشىغا ھۇمادەك قونۇپ،
خۇرجۇنىغا ئالتۇن تولدۇرۇپ،
ئەجىر ۋە ۋىجداننىڭ ساھىبى -
قالدىلا يۇرتىنىڭ ئاتىسى بولۇپ.

– يىل، قۇمۇل 2005

يىلانبۇلاق

قورقۇپ كەتمە يىلان دېسە
زەھرى بار ئەلۋەقتە شۇنداق .
چىقلەمساڭ چىقلمايدۇغۇ ،
ياخشىلىقى ئىلاھى بىراق .
بىر بۇلاقنى كەلمىشىر ساقلاپ
ئىنسان بىلمەس خاسىيىتى .
دەل نېرىننىڭ تۆپىسىدە ئۇ
ئەمدىلەتنى قالدى بايقلىپ ،
ھەي ئادەملەر ،
قاندۇرار تەھقىق
كېلەچەكىنىڭ ئۇسسىز لۇقىنى .

2005 - يىل 8 - ئاي، قۇمۇل

يېرىم كېچىدە دەققە ئۇزۇن ...

يېرىم كېچىدە دەققە ئۇزۇن،
لەۋلەر ئىڭنى روھىمغا چىڭ ياق .
خىيال، ئۇيقوۇدىن جاق تويىدى جىنىم،
سەن ماڭا شەبنەم، گۈل ھەم يوپۇرماق .

كېچىدە بىر ھۇجرىدا ياشىدۇق يىل - يىل،
كۆمۈلۈپ كەتسە گەر مۇھەببەت،
تېخى يېڭىيەچە تو نۇشقاىندەك بىز،
كۈلكىمۇ، يىغىمۇ باغلىغان ئەبەت؟!

سەرۋەڭ

زۇركىنىڭ باغرى جەننەتنىڭ باغرى،
شۇ پىتى تۇرۇپتۇ شىكارگاھ .
خېنىم چو قىقسى ئەمەس رىۋايەت،
توقۇزى تەل، مەپتۇندۇر سەيىاه .
بۇ يەرگە ئوچۇقۇر ئاسمان قوۋۇقى،
يۈلتۈز شاخلىرىنى ئېگەلەيسەن ھەم .
پەرنىتە چىرايدۇر تاغچىلار،
ئۇلار زېمىنغا چوشكىلى نېڭەم .

2005 - بىل 8 - ئاي، قۇرمۇل

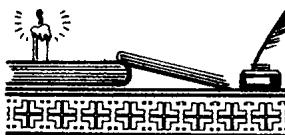
ئاق سېرىن، قەرز دارمەن ساڭا ...

باغ يېنىدا،

شوخ ئېچىلغان سېرىن ئالدىدا،
تۇرۇپتىكەنەن ئۆزۈمىنى ئۇنىتۇپ،
رەھى كېلىپ گۈلچى موماي
بېرىۋىدى بىر شاخى سۇنىپ .
خوش يارىشىپ گۈلدانغا،
ھۇجرامنى ئوخشاتقان بوسنانغا،
بىراق، شەنسىگە بىر پارچە شبىر
قەرزى ماڭا قالدى ئارتىلىپ،
نە زامان ئىلهامانى چىللەغانغا .

بۇ باهاردا

چىچەكلىپتۇ ئاق ئۆرۈك ئاق تۇماندەك
كۆرۈپ كۆڭلۈم بىر قىسما بولدى،
خىيالىمدىن ئۆتىنى شۇ سېرىن
توساتىن چۈشۈمگە كىرىپ قالغاندەك .

قالغاي

تاغنىڭ ئوتى ھەر قىسما
بەزسى بار ھەسەل چىچەكلىك،
بەزسى دورا خاسىيەتلىك،
گۈللرى ياۋا سەنئەتلىك،
ئۇلارمۇ ئادەم تەبىئەتلىك.
قالغايدا تەگىمەتلىار ھەرگىز،
ئۇلار ئەھەنس ئۇنداق شەپقەتلىك.
بىلدىم
ئادەمگە كېرەك ئاكاھ دېگەن،
ھەر جاي بولمىسىمۇ تۈتەكلىك.

2005 – يىيل، قۇمۇل

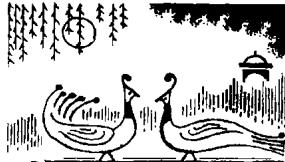

باغراش کۆلی

سوُدین لەززەت ئېلىپتو ئاسمان،
نېيىز تۇهاندا تاغنىڭ تۇمۇشقى .
دېڭىزلار ئانسى ئۆزۈم دەرمىدۇ،
چەكسىزلىك - بۆشۈك ھەم ياستۇقى .
سەھەرلەر ،
جىمسىلار ئالتۇن قۇمىسىمان،
نامەلۇم ۋاقتىتك ئاقار شۇ تاپتا .
قومۇشلار نەچچە بىر ياپ - يېشىل ئارال،
قارا غاز غاقدىدار ئۇزاق - ئۇزاقتا .
ئوماڭ سايىر بىغان يېكەن قۇشقىچى
سوُبەھى تاڭ يېكەنگە يامشىپ،
ئاڭ قۇ، ئاڭ چاپاق، سۇ توخۇللىرى
ئالدىراش ئادەمىسىز خلۇوت قالىشىپ .
چۆمگەك سۇ قۇشلىرى بىرددە كۆرۈنۈپ
بىر دەمدە نەگىدۇر بولىدۇ غايىب .
شىلدەر شامال سۇ پەرسىنىڭ
يۇمران قولىدەك راھەت ئاجايىپ .
سۇ شالاقلار، لەرزان چايقلىپ قىيىق
بېلىقچى كۆرۈپ ياتار يۈلتۈز ماڭفانى .
تور ئاغزىدا لهىلەيدۇ قاپاق،
بىدار تاللىماس ئانچە ئاساننى .
رىۋايهەت ئاستىدا شەھەر، قەلەلەر ،

ئاۋازلار چقارمەش تۈن قارا لهىلەپ
قۇشلار نەزىرىدە ئەرزايمەس ئەمەس،
سو بەتلەرنىگە قوييار خاتىرىلەپ .
ئادەم ئاتا تۆرەلىنىڭەندە
خورا زغا ئوشىغان كۆلىنىڭ سېيىمىسى .
قىچقىرىپ تۆرغانىدەك شۇندىن - شۇنفچە
قوينىدىن تۆكۈلۈپ تىلاласى .

2002 - يىل، باغراش

قورايدىكى غول سۈبى

بو يۇڭغا كەلدىم ئىككىنچى قېتىم،
شاۋقۇنلىرى يىڭ چىلاپتۇ مېنى .
ئۆر كەشلىگەن كۆك بۇلۇتمۇ سەن،
بىر ئۆزۈڭ باس ئۇسىسۇز لۇقۇمنى .
بېشىڭ قارلق، يو للرى يىڭ ئەڭم،
سورىدىكى كىمەمۇ ھالىڭنى .
باغانلار ساڭا لهىلى كۆرۈنۈپ،
بېرىپ پۇتكۈل ئىختىيارىڭنى .

2005 - يىل، قۇمۇل

شېئر يەت ئلاھى

— يۈزىدا —

كۈن - كۈن بېشىمغا سالسىدەن سايىھ،
سېنىڭسىز جاھان ماڭا ئاپتاتپ - پىزغىرىم .
ئىچىمنى بوشتاي، ئۇنىڭسىز
كۆيۈپ تۈگەيدۇ جىڭرىم .
گاھ مۇڭلائىسام ئەزىز دوستۇمدەك
ئىلھام يولايىسىن حالىمغا يېتىپ .
بەزلىيسىدەن ھېنى مىسرالار بىلەن،
ھېسلىرىمى قوزغاب، ئۆرلىتىپ .
ماڭا ئادىمېلىكىنى بەخىن ئەتمىسىدەك،
هایاتلىق يولىدا فالسام تەھتىرەپ،
كم بېشىملى سىلار ئىدى تاڭ:
— كەل ئوغلۇم ئالدىمغا، — دەپ .
شېئر يەت تاجىنى قىلمىدىم تەھە،
بولغۇم كەلدى دالىدىكى سېرىق چىچەك .
ئىنسانى سۆيگۈددە ئىنساننى سۆيىدۇم،
ھەيلى كېچكىپ كەلسۇن كېلەچەك !

غېرب جاڭگال

— يەر ئاسنى يولىنىڭ پەلەمپىيىدە

بىر سۈزۈك چىراي،
بېشىغا قارسام بىر كونا تەلىپەك،
خىزىر ئەلەيھىسسالام راۋابقۇ چالماس،
كىم بىلىدۇ چالمايمۇ قالماس،
مۇڭلىرى باشلايدۇ غېرب جاڭگالغا،
ئۆتكۈنچىلەر تىڭشار، تىڭشىماس .

قوشلارنىڭمۇ دەردىلىرى بارددۇر ...

بىر دىۋاىيەت

كۆزلىرى مۆلدۈرلەپ
قۇلقى تۇۋىدە قومۇشلار كۆكلەپ،
يېتىپ كېتىپتىكەن يېرنىڭ ئۇستىدە
قەدىمكى بىر ئادەملەر
ياشاۋېرىپ ئەسىرمۇ ئىسر،
بىلمەس ئىكەندىدۇق ئۆلۈمنى ھېچبىر.
تەڭرى ئويلاپ، ئۆلۈمنى توغرىلاپ
سالغىندا كاللغا دەسلەپ،
تېتىۋېتىپ ئۇنىڭ تەمنى
جىم تۇرغىلى ئۇنىماپتو مۆرەپ.
بولىمۇدەك بۇ چارە دەپ،
ئادەمگە سالغانمىش ئىككىنچىلەپ.
قاراپ باقسا،
بىرى ئۆلسە بىرى ھازا ئاچقۇدەك،
بىراۋىلار توي تارتىپ ئوينىاۋاتقۇدەك.
بۇنى كۆرۈپ تىنىپتۇ كۆڭلى،
شۇندىن بۇيان،
كېلەرمىش پەلەك شۇنداق چۆرگىلەپ.

چوغ

I

بۇ يەرلىكىر
ھەتنى
ئانار دانىسىچىلىك
چوغنى ساقلايدۇ .
ئۇشقىر تقاندا قىش شاماللىرى
تۈن نىسپىدە كۆمۈپ قويىدۇ ،
سۈبھى تالڭىزلىكىندا
قىزارتىپ ئاتەشنى يالقۇن جىتىدۇ .

II

قوشنا قىز لارنىڭ
ئىشىك چەتكىنى
چوغ سورىغىنى !

III

ھە راست
كۆيىگەن ئوتىنى ئۆچۈرۈپ بولماسى !

1964 - يىل، غۇلجا، ئۇرۇمچى

قاييقان قوشلار

قار ئاستىدىن دان ئىزدىگەن قوشلار،
ئۇن - تؤشىسىز قايتار بىر - بىرلەپ.
قاراڭغۇ ئورماندىا، كۆل ياقسىدا
تۆكۈلگەن پەيلىرى خاتىرە ئەبەد.

قۇشقا قۇش يېغلىسا دانالىق،
قۇش يېغىسىنى يېغلىماس ئادەم.

يىلى 7 - 1991 - ئاي

قارلۇق تاغ

يېتىپتۇ بىغۇبار ساما تەختىدە
ۋۇجۇدى قار - ھۇزىدىن بىر ھۇمىيا .
دۆشلەرنىڭ ئۈستىدە كۆرمىسىڭ بىكار ،
غايدىلىق ئىچىدە تۇرغاندەك گوبىا .
تۆۋەندە ئاقماس كەچ كۈز شاملى ،
پەلەكتە بۇركۈتنىڭ قانىتى ئاقشۇل .
يېپىنچا ئارچىلار بېغىرلاپتۇ يەر ،
بۇندى ئىبەدىلىك يوللىرى ئۇدول .

2005 – يىل، قۇمۇل

ئۇد چالىدۇ پارس دىلبىرى

بۇ ئاخشام،
لباس كىيپ قارا يېھكتىن
ئۇد چالغاندا پارس دىلبىرى،
كۆز ئالدىمدىن ئۆتتى يالت قىلىپ،
يېسېنىنىڭ ^① نازۇك تەسۋىرى .
مۇشتاق ئىدىم ئۇزۇندىن بېرى،
ماڭا قارماق تاشلىدى سېھرى،
كرېكىگە قالدىم ئىلىنىپ
تاسادىپ ئىلکىدە ئىنسان تەقدىرى .

بۇ ئاخشام
«بوستان» ^② ۋە يَا «گۈلستان» ^③ دا مەن
خىالەن سەبىرى ئەتكەن ئىلگىرى .
ھەر پىلسراڭقا ئاچقۇچى تەبىyar
خىزىرەدەك ياشغان سەئىدىنىڭ
مانا تۇرۇپتۇ دىدارى .
پارس قىزى، ئەي سىماپتەك قىز،
ئېيتىپ باققىنا، ساڭا چىچىلغان
قايسى يۈرتنىڭ ئىپار - ئەنبىرى؟
رەڭىكىڭىنى ئوخشاشاتىم ئاق ئالىمغا
زىنخىڭ مىسالەن بادامنىڭ قىرى .
زۇلپى چىچىڭ قايسى تۇن - غارنىڭ
شوخ - شوخ ئورغۇپ تۇرغان كەۋسىرى .

قەدىم سىڭىپ كەتتى قۇمغا سىڭىگەندەك
 قوي زەخمىكىڭنى بىردىمگە نېرى .
 ياز مەۋسۇھى ھەم گۈل ھارقى
 نېسى ئەمەس، ئەۋزىزەل ھازرى .
 ھەبىام جامنى كەلدىڭمۇ ئالغاج
 مەيسىراپ قالغاندۇر ئۇزۇندىن بېرى .
 بېلىقتكەك قولۇڭدا ئىچىپ - ئىچىپ
 ئەشئار ئوقۇسام مەستىمكىن دېمە
 مەن مۇشۇ يۇرتىنڭ بىر شائىرى .
 بىزنىڭ كۆزىمىز يامان كېلىدۇ،
 توپىدا ياتساقىمۇ ئۆچمەس گۆھرى .
 ئىسپاھان گۈزىلى جانغا ئوت ياقتىڭ
 يۇرەكە مۇز نىڭمۇ بولماس ئەسىرى .
 ۋىناس سېنى كۆرسە قىلدەك تولغانار
 ئەمەس بۇ رىۋايەتچىنىڭ تەبىرى .
 كەل چىكەڭگە قىساي بىر چىچەك
 ھەربىر يۇرتىنڭ بىر خاسىيتنى
 كېيىنگە قالسا ئەستاڭپىرى .
 يۇرەكلىرىگە قونسۇن ئۆتۈشمە كۆۋرۈك،
 دۇنيا قىيامەتنى كۈتۈپ ئولنۇرما
 ئىنسان سۆيسۈن بىرىنى بىرى .
 قېنى ئەمدى ئۇدۇڭنى چال، تەڭكەشلە
 مۇقامدا ئۇيغۇرنىڭ تەمبۇرى .

1991 - بىل

① سېرگىي بېسپىننىڭ «پارس كۈلىرى» كۆزدە تۈتۈلدۈ.

② ③ «بۇستان»، «گۈلستان» - پارس خلقنىڭ 13 - ئەسرىدە ئۆتكەن ئۇلغۇغ مۇنەپە كە-

كۇر شائىرى شىيخ مۇسلىھىدىن سەئىدى شىرازىنىڭ 1257 - 1258 - بىللەرىدا يازغان ئىككى
 ئۆلمەس ئەسىرى.

مۇشائىرە

تاغلار باشى تۇمانسىز ،
كۆيۈپ كەتسەك تۇنیايسىز .
(قۇمۇل قوشقى)

كەچ كۈز شارابىنى كىم قۇيغان ؟
دۇرمۇ يَا ، كۈيمۇ يَا تۆكۈلگەن ، جانان .
دەقىقە ئوينىتىپ ئۆتتى كۆڭۈلىنى ،
كىم دەيدۇ پۇرسەتنى ئاسان - ئاسان ؟!
بىز مۇساپىر ، مۇساپىر قەبرىسىدەك ،
ھۆرلەرنىڭ قېشىغا نەدە چولا ، سان .
 قوللىرىم ئۈستىدە بىر يالقۇن ،
كاۋاپ قىلايى دەمسەن ۋە يَا كاۋاپدان .
لاتاپەت - كەرەشمەڭ ئوقتەك قادالدى ،
كۆكسۈمنى تۇتۇپ باقسام قان - قان .
بۇندا ئۆلتۈرسەڭ ھېنى شىھىت دېمىس ،
قىلايى دەمسەن ئىزىتىڭى قەبرە - ماكان .

1991 - يىل

قىزىل ئەترگۈل

سەھەرگە تەلمۇرۇپ ئېچىلغان بىر جۇپ ،
ياۋايى ئازغانغا ئۇلانغان شېخى .
جانلىنار ياقۇتتەك سۇنىڭ ئىچىدە ،
يۈزى ئېچىلمىغان بىر قىزدەك تېخى .
يامغۇردا كۆرمەن نازۇك تۇرقىنى ،
شەبىنەمگە ئايىلىنىپ كەتمەكتە بەرگى .
ئېچىلىش شىئىگە ئەممەس مەڭكۈلۈك ،
قىزارغان روھىدا ئۇچۇنلار كۈلكى .

1995 - يىيل، ئۆسۈز

بىر تۈپ دەرىخ

قۇشقاچلارنى ۋەتەنسىز دېمەڭ
بىر تۈپ دەرىخ ئۇلغۇغ ماكانى .
گۈر قىلغاندا، پۇر قىلغاندا ھەم
ھەر يايراقتا ئاززو - ئارمانى .
قىيالارنىڭ شارقىراتمىسى
سادا بىرلەن بەرگەندەك گۈۋاھ .
گەرچە ئۇلار تىلىسىز يارالغان
بىزچۇ، لېكىن
چىدام كېتىپ قىلىمىز ئاه - ۋاه .

2005 - يىل، قۇمۇل

بابُور

کەچۈر، بابُور، مەندىكى مىجمەز
خاس قالىمشتۇر ئۆھەر ھېيامدىن،
لاھۇر گۈلدىن ياسالغان شاراب
جانان لېۋىدەك مۇشۇ بىر جامدىن،
ئۇتلۇغىنا، مەستۇ مۇستەغەق
بولۇپ بارساق مەھىھەرگە ئۇدۇل،
ئەجەب ئەمەس «بابُورنامە»دىن
تىرىلىپ قالىساق جاھانغا بىر يول .

1988 - يىل، پاکستان

مۇشۇك

مۇشۇك يۈرەر قەبرە بېشىدا
مېياۋلايدۇ ئەجەب بىر ئاچقىق،
كۈن چۈشكەنمۇ بېشىغا مۇشكۇل،
نېمە ئىزلىر؟ نە سەرسانچىلىق؟
يا ياۋايى يۈرگەنمۇ بۇندى؟
يا قالدىمۇ ئەتكە ئاخشام ئاچ؟
ئېلىپ كەلدى قايىسىرى شامال؟
نېمىلىرگە بولدىكىن موھتاج؟
ياق! ياق! ئۇ بىر ئەركە هەم ياۋاش،
ئۆيىدە ئۆسکەن ئارسالان چىغىدىن،
باققان ئۇنى بىر قېرى ئانا،
نانى ئېلىپ بېرىپ ئاغزىدىن.
سەپكۈن چۈشۈپ قانقان قوللىرى،
دۇمبىسىنى سىلىغان ئۇزاناق.
ئاشۇ رەھىم ۋە شۇ ئەقدە
شۇ مۇھەببەت، ئاشۇ ئىشتىياق،
تومۇرلاردىن تومۇرغا ئۆتۈپ،
سۇت ئورنىدا سىڭگەن قېنىغا،
ئايىر بۇھتىكەچ ھومايىنى ئەجەل،
تۇتقاندى مۇشۇكى يىغا.
مۇسىبەتكە چىپۇتمەيدۇ ھېچ،
نەدىن كەلدى بۇ تەختىراۋان؟!

ئاق ئىچىدە ياتقان ئانىغا،
قاراپ - قاراپ بولماقتا هەيران !
بىراق يېقىن كەلگۈزەمەيدۇ ھېچ ،
ئېتىبارسىز قالدى ھازىسى .
باغرى قاتىق ئادەملەر بىلسە،
ئانا ئەسلى ئۇنىڭ ئانىسى !
جىنازىنىڭ دولقۇنىدا ئۇ ،
بىر ئۇيانغا ئۆتىدۇ يىغلاپ،
بىر بۇيانغا ئۆتىدۇ يىغلاپ،
توپىلارنى تاتىلاپ، مىياۋلاپ ...

1983 - 1984 . - يىللار، ئۇرۇمچى .

مەرمەر ئۇستىسغا

ئەسلېي سوغۇق مەرمەر دېگەن تاش،
گۆھەر قولۇڭدا كىرەر ئائىجا جان .
ياسار سەذىمۇ بىۋاپا دۇنيا —
ھەسىرىنى يۇتسۇن دەپ كۈلдан .

1988 - يىل، بەلۇجستان - كويتا

قۇمتاڭ

بارغىنىڭدا ئاقتاش سايىان،
قۇمتاڭ دېگەن بار قەددىمدىن بۇيان .
ئەكس سادا يانار چۈشلۈكى،
قىلىچ، ساۋۇتسىڭ جاراڭلاشلىرى،
قۇلاق تۈۋىدە غايىبىتن ئايىان .
قۇملرىنى كم چاچسا بۇگۇن،
يىغىلىپ قالدىۇ ئەتسىسى،
ئەقلىك يەتمەي ھەيرانۇ ھەيران .
سەر دېگەننى يەشمەك بەك مۇشكۇل،
پۈگۈڭ كەلمەس تاغلارنى تاشىن،
تىن تارتىمايدۇ باغرى بىر ئوکيان .

2005 - يىل 8 - ئاي. قۇمۇل

لاھۇر

لاھۇر، قېنى بارمۇ خۇمدانىڭ،
سالغۇن قېنى، بولاي پارچە خىش .
«شالىمار»^① نىڭ تاملىرى ئارا،
تۇرۇۋەرسەم بولۇپ بىر نەفىش .
مىڭ يىللارادا سۆڭىكىم قالماس،
تاپسا ئەۋلاد روھىمنى بۇندىن .
ئىقبال^② بىلەن مېڭىپ يانمۇيان،
خانتهڭىز بىگە چقاتىسىم ئاندىن .

1988 - بىل، پاکستان .

① «شالىمار» — لاھۇردىكى قەدسىي باغ .

② ئىقبال — پاکستانىنىڭ ھازىرقى زاماندىكى ئەڭ ئاتاقلىق شاڭىرى، پەيلاسوپ. ئەللامە مۇھەممەد ئىقبال (1877 – 1938) .

قىز قەلئەسى

قەدىمە بىر پادشاھ
يىلان كۆرۈپ چۈشى بۇزۇلۇپ،
ئازىزۇلۇق قىزىنى جابدۇندۇرۇپ،
باشقانىمىش نەچچە - نەچچە يىل،
بۇغۇز ئىچىگە قەلئە سالدۇرۇپ .
بىر كۈنى،
بىر بېلىقچى كېمنى ھەيدەپ،
سېۋەت - سېۋەت ئۇزۇمنى يۈكىلەپ،
بارغىندا مېۋە سانقلى،
ئۇسساپ - ئۇسساپ ئۇزۇم ئالغان قىز،
براق كۆزدىن كەتكەندەك چەتلەپ،
بىر سېۋەتنىن چىقىپ بىر يىلان،
نەشتەر ئۇرۇپ قويغانمىش پۈكىلەپ .
شۇندىن بىرى
سىڭىھەن بۇ نام «قىز قەلئەسى» دەپ .
رەۋايەت دەيمىز بىزغۇ بۇنى،
ھەقىقىسى بار تېكىدە ئاددىي .
قۇلۇلە قېيدا ساقلىساڭمۇ جان،
تەقدىر ئالدىدا بار كىمنىڭ ھەددى؟

1989 - يىل، مەرمەر دېڭىزى بويىدا

ۋاششەر

چو قچايغان دۆڭچەكلەر ئۇستىدە يۇلغۇن،
قايغان شامال چىقار دەممۇدەم .
يەر بېغىرلايدۇ قۇملار شىرىلداپ،
كەلمىش - كەتمىشنى بىلەلمەس ئادەم .
ۋاششەر سىرلىق ئوردىنىڭ ئۆزى،
ۋاز - ۋاز زامانلىرى غايىب ۋە تىمتاس .
سوڭەك، ساپاپ، داشقاللار ئاندا،
ياۋاىي تاشلىرى بىدار ئۇخلىماس .
ساداalar كېلىدۇ قاراپ باقساش يوق،
تىرىلىپ كەلگەندەك يەنە روۋايدەت .
«يوقلۇق ساندۇقى» دەپتىكەن ھەبىام،
شۇ مسرا سۈرىتى ئوخشىدۇ غايىت .
بىشىپقەت تېبىئەت ئاكاھلاندۇرار،
قەھرىنىڭ ئالدىدا بارچە جان
ئۇ ئەركى - مەيلىچە يول تۇتۇپ
تارىخقا ئېچىپ قويغانمۇ ئالقان؟!

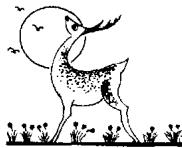
2005 - يىل 5 - ئابىنىڭ 15 - كۈنى، ۋاششەر

ئاقتاش رەۋايىتى

ئارپا نان يەپ بىر چوپان
ئىلگىرى كەلمەي بۇندىا بىر زامان،
يىغلامىسىراپ پادا كەينىدىن
بىر كۈن پەلەككە قاراپ يالۋۇرغان:
— قۇرۇپ كەتتى يايلاق ۋە يىلتىز
نەكەم بولدى ياغىمىدى يادا .
قۇرۇق ئۇستىخان تمام قويىلىرىم
بىر ئاز سەھرىتىپ بەرسەڭ، ئەي خۇدا !
مەقبۇل بولۇپتۇ ئەرزى - تىلىكى،
سەھرىپ قاپتۇ قويىلار ئەتسى .
لېكىن كۆڭلىدە قىلماي شۇكرا،
بولغاننىڭ يەندە كېلىپ بولغۇسى،
ئىلتىجا قىسا ئىككىنچى مەرتە
بۇنىڭغىمۇ ھە دەپتۇ تەڭرى .
قۇيرۇق ساپتۇ ماللار كۈنساپىن،
بۇ ئىلتىيات كۈتكەندىن كەڭرى .
ئۇچىنچى مەرتە ئاغزىنى ئاچقان،
بالا نەپسىنى يەندە چاندۇرۇپ،
قەھرى كېلىپ ياراڭقۇچىنىڭ
قويغانئىمش بازىچە جاندارنى
بىر كېچە ئاقتاشقا ئايلانىدۇرۇپ ...
شۇندىن قالىمش مۇشۇ بىر ئاقتاش

قانچە يامغۇر، قار - مۇز ئىچىدە،
تۈيماس كۆزنىڭ ئىبرەت ئەينىكى
ئىززەت ئويفاقسا ھەر كۆرگۈچىدە.

2005 - يىل 11 - ئاي، قۇمۇل - ئۈرۈمچى

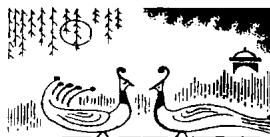

تىۋىننىش

— لوپنۇردا بىر ئاخشام

ئاينىڭ بىر يۇقى قەدىمە،
ئۇنى بىزاۋال قىلغان نۇرى .
قۇملۇقتا - بىر شاپىلاق يەردە
ئامىغا تىۋىنار ئالقاننى جۈپلەپ
پادىچى يىگىت - لوپنۇر ئۇيغۇرى .
ئۇ ئىستىمەس ئالىتە ئۆچكىنى
دەيدۇ : يۇلتۇزۇم بولسۇن يۇقىرى .

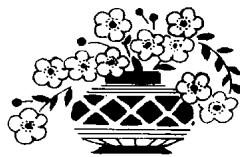
2002 - 2004 - يىللار، لوپنۇر - ئۇرۇمچى

قەبرستان

ئەسسالام قەبرستان، قەبرىلەر
ھۇساپىرلىق يامان ييراق ئۆلکىدە .
بىلكى ئۇيقوڭىلار كەتى بۇزۇلۇپ ،
كاشكى بولساڭىلارمۇ يەرنىڭ تەكتىدە .

يۇرتۇڭلارغا بارغۇزماي قىسمەت
ئاھ، قىينىدى بىكاردىن - بىكار.
بىلمەن تاكى قىياھەتكىچە
رەيھان پۇرىقىغا سىلەر ئىنتزار.

ئانجان، ئانجان، ياشغىن ئۇزاق

تەشەككۈر، جان بەردىڭ، يەتنە ئەزا ساق،
ھېچكىمدىن كەم ئەھەس، يَا قىڭىز ئاقساق .
تۈزۈمىس، خورىماس ئەقل، بىلىمنى
بۇ تەشنا يۈرەككە سىڭىدۇرگەن شۇنداق،
ئانجان، ئانجان، ياشغىن ئۇزاق !

ئۇلۇغلىق بابىدا ئۆزۈڭ يېگانە،
ئېسىلىق بابىدا ئۆزۈڭ دۇرداڭ .
ھەر ئەمسەم، شورىسام، كۆكسۈڭ چىلىسەم،
ۋاي دېمەي بۇر كۈتنەك تۇر دۇڭ مەرداڭ،
ئانجان، ئانجان، ياشغىن ئۇزاق !

دەم تۇرۇپ يىقلىسام، يۆلىدىڭ كېلىپ،
سەن ئۇمىد ئۆز مىدىڭ ئازىلىق دەپ بىلىپ،
«ماڭسىدەن بىر كۈنى، قەدەم باسقىن» دەپ،
ئۆھرۇمنى تىلىدىڭ، كەلدىڭ كۈچ بېرىپ،
ئانجان، ئانجان، ياشغىن ئۇزاق !

چىۋىقى ئات قىلىسام سۆيۈۋەرگەن سەن،
ناخشىلار توۋىلىسام كۆيۈۋەرگەن سەن .
بوز ئېچىپ، سۇ تۇتۇپ ئالغاندا خامان،
«ئالقىش ئال، ئوغۇلۇم» دەپ ئىلھام بەرگەن سەن،
ئانجان، ئانجان، ياشغىن ئۇزاق !

ئەقدەڭ بۈيۈكتۈر، رەھىتىڭ كەڭدۇر،
تەبەسىم ئەيلىشىڭ قۇياشقا تەڭدۇر .
يۆلەنسەك تەۋرىدىمەس، يىقىلماس تاغسىن،
يايىرساڭ كەڭ باغىرىڭ لالە - چىمەندۇر،
ئانىجان، ئانىجان، ياشىغىن ئۇزاق!

قولۇڭغا قارسام قاداقلاردىن ئىز،
ماڭلىلىك ئۇستىدە قورۇقلاردىن ئىز.
ئىرادەڭ قاش تېشى، قەلىلىك يورۇڭقاش،
مېھنەتلەك ئىرۇرسەن، لېكىن مىنەتسىز،
ئانىجان، ئانىجان، ياشىغىن ئۇزاق!

ئوغلوڭەن، نۇر دېسەڭ كۆزلىرىمىدىن ئال،
قان دېسەڭ، سۇغراي، يۇرىكمىدىن ئال .
كەتمىسىم ياشلىقىڭ خۇساللىقىم شۇ،
دېمەسمەن ئۆزۈمگە بولدىغۇ ۋابال،
ئانىجان، ئانىجان، ياشىغىن ئۇزاق!

سۇ دېسەڭ، ئالدىڭدا كەۋسىرددەك ئاقايى،
گۈل دېسەڭ تۇپراقتىن بخ ئۇرۇپ چقاي .
مېھرىڭنى ئۆزۈمگە قىلىپ سەجدىگاھ،
سېنىڭ ھەق سۆيگۈڭنى كۆڭلۈمەدە ساقلاي،
ئانىجان، ئانىجان، ياشىغىن ئۇزاق!

سەھىرددە ئويغانساڭ، چولپىنىڭ بولۇپ،
چولپاننى قۇچاقلاپ ئاسىمنىڭ بولۇپ،
گەر ئۇچساڭ قاناتىڭ، يۇرسەڭ پاياندار،
يەلىپۈسمەم، سۆيسىم ھەم شامىلىڭ بولۇپ،
ئانىجان، ئانىجان، ياشىغىن ئۇزاق !

چارچىساڭ ھاسا قىل، يولۇڭدا ئىشلەت،
 سەن سىزغان سىزىقتنىن چىقماسمەن ئېبەد.
 بۇگۈن ھەم تاڭلام ھەم شۇدۇر ئىرادەم،
 «ھە!» دېسەڭ «ھۇ!» دەيمەن، شۇ ماڭا راھەت،
 ئانجىان، ئانجىان، ياشىغىن ئۇزاق!

قېرىلىق جىسىڭغا سالىمسۇن سايىه،
 تەبىئەت ھۆكمىگە ئۇنىغۇم كەلمەس.
 نەۋىرىلەر، چەۋىرىلەر، كۆكىنەۋىرىلەر ...
 قولۇڭدا قاتارغا قوشۇلسۇن، پەۋەس،
 ئانجىان، ئانجىان، ياشىغىن ئۇزاق !

1982 - يىل 4 - ئاي، ئورۇمچى

ئاق قۇ ھەقىدە دىۋايەت

ئاق ۋە پاڭز
بىر جوب ئاق قۇ
تېپىشقا ندا

بېشىمىز باش بولسۇن دەپ،
ئايغىمىز تاش بولسۇن دەپ،
تەڭ ئۇچار مىش،
تەڭ قونار مىش.
قايىسىرىنىڭ باغرىنى
قان قىلىپ ئوق، بولمىسا چارە،
ساق قالغانلىقى پىر - پىر ئايلىنىپ
پەلەككە چىقىپ،
ئاندىن ئۆزىنى يەرگە ئاتار مىش
بولماق ئۇچۇن پارە ۋە پارە.

1986 - يىلى 3 - ئايلار

بۇغرىقۇم

ئويتوغراقتا يەكتا بۇغرىقۇم،
تۆپىسىگە سانجىقلق خادا.
هاجەتمەننىڭ پاناھىگاھىدۇر،
قەدىم شەرتىنى قىلىشۇر ئادا.
قۇم بىلەن قۇم كەتمەسکەن ئوخشىپ
بۇزۇۋەتسە بۇگۈنى قەستەن،
ئۆز ئورنىدا كېلەر ھەر زەررە،
كېچە قىرلاپ قويىمىشكەن چىلتەن.

2006 - يىل، كېرىيە - ئوبىتوغراتىق

نورۇز ئانا

نورۇز ئانا ئايدىن چۈشكەندەك
بۈزى نۇرلۇق، ئاق لېچەكلىك.
سېخىلىقتا جان ئارام يامغۇر
باسقان يولى چىمەن، چېچەكلىك.
ئابىكەۋسىر سۇلىرىغا باق
تۆيۈندۈرۈپ، لىقلاب، ھەيۋەتلىك.
تۆپراقلىرى مىسى بىر شېرىن،
كەتمەنچىلەر پەرھاد ئەمگەكلىك.
داستاخنى ئېچىل داستخان،
بەرىكەتلىك، نازۇنېمەتلىك.
تەبىئەتنىڭ ئىلىتپاتى بۇ،
ئەركىسى بىز ئىززەت - ھۆرمەتلىك.
نەگە بارساق لەئلى - كۆھەرلىك،
بىلدۈق ئەمدى نېمە كېرەكلىك،
ھېچ گەپ ئەمەس ئاسماش شوتىسى،
كىمەدە بولسا ھۇنەر چېۋەرلىك.

2006 - يىل 2 - ئاي

يالغۇز

بىر ئادەم بار ئۇزاقتا،
خىزىر قويغان لهقىمى يالغۇز،
جاڭگاچىلىق ئۆمۈرلۈك ئىشى،
جۈمەگىمۇ يوقتۇر تەشۋىشى .
قورسقى پىز قىلسا، كۆلدىن
قول سېلىپ ئالىدۇ بېلىقنى .
پىغانى تۇتسا
ھەيدەپ كېتەر توغرات قېيىقى ...

2003 - يىل، لوپنۇر - ئۇرۇمچى

كۆمۈر ئادەم

— ئۇستى ئوچۇق كۆمۈر كاندا

شۇنداق بىر كانچى، پىلانچى،
تۇرغان يېرى تارانچى،
ئۇستۇپشى قاپقارا كولىه
ئىشتى باشلامچى، ئىسمى پالانچى .
ياشلىقى ئۆتتى ئاي، كۈنلەر ئېقىپ،
بەلنى يەشمىدى، جەڭگاھ ئىلهاامچى .
بىكار دېمگەن «قىش گولى ئوت» دەپ،
يالقۇن يەتكۈزەر، ئەمەس سامانچى .

يىلى 11 - ئاي 2005

بۈگۈن ۋە ئەتە

ئاقىللار ئەقىنى ئويلايدۇ بىر - بىر،
بەزىلەر بۈگۈنگە تامامەن ئەسىر،
بەخت ۋە يَا ھالاکەت
ئەتە دېمەك مۇقەررەر تەقدىر .
كۈلکە ھېچكىمىدىن مراس قالمىغان،
ھېچكىم يىغىنى سېتىپ ئالىمغان،
ئاۋۇنىڭ كەينىدە ماۋۇ بار،
شۇنداق چۆرگىلەپ تۈرىدۇ جاھان .
ئۇلارغىمۇ كېلىدۇ ئەتە،
بەلكى ساڭما كەلگەندىن بەتەر .
يالغۇزۇقتا كۆڭۈل شۇنداق ساپ،
ئۆزۈڭنىڭ دۇنياسى گۈزەل نەقەدەر .

1997 - يىل 2 - ئاي

باغداش كېلەسى

كېلە سامىڭ زوقلىنىمەن
ھېچ گەپ ئەمەس تۇرقوڭىز سەتلىكى .
چاپلىشىپ تۇرۇپسەن يېشل تاشقا ،
بۇ مۇھەببىتىڭ
بۇ روشىخىنىڭ ئاققان مەردلىكى .
ئادەمەمۇ ئادەم ،
سەنمۇ گويا بىر ئادەم .

2005 - يىل، قۇمۇل

گۈلئەھمەر

دېدىم: ئاتىڭ نە؟ دېدى: گۈلئەھمەر،
دېدىم: بويۇڭ نە؟ دېدى: گۈلئەنېھر.
دېدىم: يۇرتۇڭ نە؟ دېدى: كىندىك قان،
دېدىم: پەسىلىڭ نە؟ دېدى: ياز، سەھەر.
دېدىم: لېپىڭ نە؟ دېدى: ئۇز، نەپىس،
دېدىم: تەمى نە؟ دېدى: گۈل شېكەر.
دېدىم: كۈلكەڭ نە؟ دېدى: زىنخىم،
دېدىم: تەختىڭ نە؟ دېدى كۈلىي يەر.
دېدىم: بەختىڭ نە؟ دېدى: ئۆز ئەجرىم،
دېدىم: مەنزىل نە؟ دېدى: ئەڭگۈشىمەر.
دېدىم: لەۋزىڭ نە؟ دېدى: لەۋزىمدىر،
دېدىم: ھۇزۇر نە؟ دېدى: بىر كەۋسىم.

4 - يىل 2006 - ئاي

جىگدە دەرىخى

قېرى جىگدە دەرىخى ،
ھەققىڭ بار بولساڭ ساھىخان .
شېخىڭدىكى قۇشلارغا ئېيتقىن
دەپ قالمىسۇن مېنى بىر مېھمان .
مەن سامان تاغلىرىدىن باشلىنىمەن ،
قىيالاردىن ئۇزاققا چاچرىغان .
مەۋھۇملۇقتا بارچە ئىز مەۋھۇم ،
بارمىندۇ بىز كۆرمىگەن توپىان .
ياۋايى گىياھلار بۇندَا سۆيۈملۈك ،
سردىشىش پۇرسىتى ئەمەس ھېچ ئۇزاق .
تەقدىر ئەركىلەتكەن كەمنى ئالقاندا ،
مەنزىللەرداڭ ئەمەس ياسىداق .
كۆچكەن ھەر شەيئى ئىلگىرى - ئاخىر ،
ئەبىدىلىك يەرنىڭ ئاستىدا .
هارغۇن روھىڭغا هارغۇن ئادەم ،
سەن ھازىرىنىڭ ئۇستىدە .
كەل ھىدىڭنى ، قۇچاقلايچۇ بىر ،
ئۆزۈڭنى ئۇنتۇت تمام ، شۇ جەننەت .
تۆكۈلدى مېنىڭ قوۋۇز اقلسىز
پەرشتە ئۇنىڭدىن تىرىلمەر پەقهەت .

1998 - يىل 11 - ئاينىڭ 11 - كۈنى

بىتىم بالا

— لوپنۇرنىڭ ييراق قارچىغا يېزىسىدا

ئانسى پاختىدا — ھەلە كچىلىكتە،
ھەدىسىمۇ بىللە ھەمنەپەس .
بارالماس سېغىنسا يۈگۈرۈپ،
توشقان يوللىرى ئەجەب تەس .
جن يامانلار كرسە بۇ ئۆيگە،
ھەر كۇنى ۋاقتىدا ئاش يېمىس .
قوشنا باغ نەشىپۇتى ناشتىلىق،
چۈشلۈكى ئالما يېپ، ئۇندىمەس .
شام ياقسا نەچچىسى پەرۋانە
مۇئەللىمگە قەرزىدار تېخى،
بۇ بوسۇغىغا
بەخت تىرىھەپ ھېچ كېلەي دېمەس .

2003 - يىل، قارچىغا — ئورۇمچى

پالۋان قىز

مەپتۇنكار يايلىقىمىز، بىر مەرىكىدە
مەيدانغا چۈشتى نەچچە ساھىقىران .
ترىكەشتى، چاپتۇرۇشتى، چىرماق ناسالدى،
غايىبىتن كۆرگەنمىدۇ قاجىمۇقان .

كىم يېڭىر، كىم يېڭىلەر، ۋاقت ئۆتتى،
ھېچكىمگە نېسىپ بولماي شۆھەرت تاجى .
تماتاسلىق تۇرۇپ تۇرسۇن دەپ قالدىمۇ
بىر قىزىدىن سادا چىقىتى بۇشۇپ ئىچى :

- قېنى كەل چىلساشايلى، كىم ئەزىمەت؟!
دەس تۇردى ھەر قايانغا قاراپ تەكشى
مەيدىنگە ئۇرۇپ «مەن!» دەپ چىقىشمىدى،
يەڭىسىقۇ تەلەي،
يېڭىلسە نە ئات نوھۇس، ئۆلۈم ياخشى .

ئىسمىنى كىمىدۇ دېسىڭ، ھەر جايدا بار،
يۇرۇتنى بىلمەك بولساڭ چاغانتوغايى .
يېشىنى دەپ يۇرۇشنىڭ ھاجىتى يوق،
شەكلىدىن مەلۇم ئەمەس پالۋان چراي ...

2003 - يىل 7 - ئاي، قاراسۇ يايلىقى
2006 - يىل 4 - ئاي، ئۇرۇمچى

سەنتۇر^①

مەرمەر تامدا قالقان ۋە قىلىچ^②
شام كۆيىدۇ چاراسلاپ بىر خىل .
سەنتۇر تارى نازىنن قىزدەك
تىرىبىمەكتە، ياش كەبى غىل - غىل .
بەلكى بۇ كۈي ئىشق پارچىسى،
نە قىز قالغان، نە يىگىت هازىر .
دەردىنىڭ ئورنى بۆلەك، ئۆزى بىر،
ھۇمكىنمۇ ئېغىر تىنماستىن بىر - بىر .

1988 - يىل، پاکستان

① سەنتۇر — چالغۇ ئەسوادى.

② پاکستانلىقلار مېھانخانىلىرىغا مىللەي ئادەت بويىچە قەدىمكى قىلىچلىرىنى ئېسپ قويىدۇ .

بۇۋاي ۋە سەيىاد

سەيىادقا ئويۇن
دەرەخ ئارا بىر قۇشنى بەتلەپ
باسىي دېگەندە تەپكىنى ،
تۈسۈپ چىقى جاڭگالچى بۇۋاي
جىنىنى تىكلىپ .

جەھلىدە دېدى : « كىمسەن ئەي بىئار ،
كۈننەك سېرىقى ، دەرەخ ، شۇ ماكان
مەن بىلەن نەۋەرم تاكى قۇش زاتى
ئەلمىساقتىن بىر تەنۇ بىر جان .

بىر تال گىياھنىڭمۇ ياشاش ھەققى بار ،
ناپۇت قىلساڭ باردۇر سورىقى .
يالائىئىياغ بولساممۇ ھامى ،
بېرىلىپ كەتكۈدەك بولىدۇم شۇ تۇرقى ... »

سەيىاد داجىدى كەينىگە ،
ۋۇجۇدىنى قارا تەر باستى .
خۇددى يانغانىدەك ئادىمىسىلىككە ،
باياتىن ئەپتى بىر ئالۋاستى .

رۇبائىيلار

ئىنساننىڭ خىلىكتى ھىمەت، ئۇنتۇما،
شۇ پەقەت ھەممىدىن قىمەت، ئۇنتۇما.
پەزىلەت بىر ئۇچقۇن، يۈلۈزى كۆكىنە،
ئاگاھ بول يامىنى مىنەت، ئۇنتۇما.

* * *

بۈگۈنكى شۆھرەتلەر يىلتىز سىز ئەمەس،
جاپا - ئەجىرلەرنى سانىماق بەك تەس.
ئەل سېنى بېشىدا كۆتۈردى نېچۈن؟
بىلگىنکى بۇرچۇڭنى، ئېغىر، مۇقەددەس.

* * *

كم يوتا چەگسلا ئوغلۇم دەرمۇ ئەل،
ئەرزىمەس نەرسىگە يارشاڭمۇ ھەل.
ئۇنتۇلۇپ كەتكەن كۆپ، ئۇنتۇلمىغان ئاز
ئالەمنى كۆزىتىپ باقساك مۇيەسىمەل.

2006 - يىل، ئۇرۇمچى

پۇشايمان

مەن دەيمەن سەن دەرەخ تىككەنمۇ ،
سەن دەيسەن ئۇ قۇدۇق قازغانمۇ ،
ئۇ دەيدۇ ھېنى لاچىنغا كۆز چقارغانمۇ ،
قېنى كىم قۇمنى ئايلاندۇرغان گۆھەرگە ،
قېنى كىم بىر قال شەبىنەم بولۇپ چۈشكەن يەرگە .

تەمشەلگەن گەپ بوغۇزۇڭدا قالسا ،
بىلەلمەي تۈلپار ئېغىلىڭدا قالسا ،
باسالىغان يول جاڭگالدا قالسا ،
بېرەلمىسگەن قول قويىنۇڭدا قالسا .

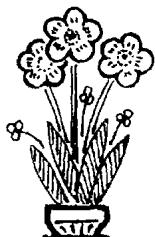
ياشىدۇق دەيمىز غاپىللۇق تولا ،
ئادەممۇ بىز «مەن» دەپ يۈرسەكلا .
ئەقلىمىزگە بەرىكەت بەرسۇن ،
ھەننۇئايىمىز تېخى بىر بالا .

1997 - يىل 11 - ئاي، ئۇرۇمچى

زېدە قەبرىلەر

ئاخىرقى قەبرىنى چۈشىنەر كىملەر ،
ئاچىقق تۈپىسىنى توزۇتقان ھەريان .
بۇ جائىگلى مازەندەر اندا
تاكى ئۇچار قاناتلار ھەيران .
بۇ گۈمىزگە كەلگەن نېمە دەرد ،
بۇندىقايدۇ ئەنسىز شامال .
كىم زارىقار گۈگۈمغا ،
ئىزدەرمىز مۇ بۇ يەردىن ۋىسال .

1995 - يىل، ئۆنسۈ

قاییتىش

قانچە - قانچە ئاچ قېلىپ،
ئۇزۇن يىللار تاسقلىپ،
قاباھەتلەك چۈشتىن ئويغىنىپ،
ماكان ئىستەپ بىر ئىللەق
ئۇھ دېدىڭمۇ قايىتىپ كېلىپ
شادىمان تىنسىپ.

بولۇغىنىڭدا ئەمدى بەش ياشلىق،
ساڭا كۆز سالدى ئادەم بېدىكى،
بىرى كوسا،
بىرى ساقاللىق .

شۇندىن كېيىن يۈرۈتنىن ئاييرىلىپ،
چىرماشتى خارلىق .

خىالى يولدىن چىقرىش
مۇمكىنىمۇ، قېنىڭدا زىكىرىڭ ھالاللىق .
دۆشكەلسە ئۇرۇپ - دۇمبالاپ،
نە تىل سەندە، نە ئەرك سەندە،
پەقەت سەندە تەلمۇرۇش، ئىنتىزارلىق،
ئۇ ياندا ئاناڭغا ئېغىر جۇداللىق .

ئالدىرىتىدۇ تويماسىنىڭ نەپسى
ساتى بىركىمگە ۋە قاچتى بەدەر
ۋاباللىق، ئۇستىلەپ ۋاباللىق .
تۇمانەن كەچمىشىڭ يالت - يۈلت،

بۆرە هەم ھۇۋلارمەش ئۇۋەغا قاراپ،
 كۆزلىرىگىدىن ئاقار تەشنالىق .
 ئۆز بۇرتۇڭغا يەتكۈزدى سېنى .
 ئۇغلالنىق كۈچى،
 «بېتىمنىڭ ئاتىسى يەتنە» دەپتىكەن،
 ئىگە چىقىنى بېشىڭىنى سلاپ،
 مېھرىڭىنى سالدى مېھرىبانلارغا
 بۇ تەڭرىدىن كەلگەن خۇشاللىق .
 خەۋىرىڭىنى ئائىلاپ، بۇتامىمكىن دەپ
 باغرىغا بېسپ،
 كەلدى نەچچە جەنۇب، شىماللىق .
 ئەمدىكى كۇتۇش يېراق تاغ ئەمەس
 ئۆز ئۆيۈڭە بېتەرسەن بىر كۈن
 بەلكى ئۇ يەر بۇستانلىق
 ۋە يا قۇملۇق
 ۋە يا شاللىق .

2004 - يىل 12 - ئاي

سايرام دېۋايىتى

بۇ كۆلىنىڭ ئاستىدا ھېلىمۇ
خورا زىلار چىللار ئىمىش،
ئىتلار قاۋار ئىمىش .

بۇ ئاۋازلار،
تىرىكلىكتىن بىر نىشان ئىمىش .
قالغان - قانقىنى

غار تاشلارغا ئايلاڭان ئىمىش،
بۇمۇ ئۇلارنىڭ شورى ئىمىش .

چۈنكى، بۇندىدا قەدىميسىدە
بىر بوز تورغاي سايراپ بۆلەكچە،
قويغان ئىمىش خەقنى ئۇ خلىتىپ
بىر كېچە .

شۇ ئاخشىمى ئەل،
قۇشنى كۆرۈپ، ئىشنى ئۇنىتۇپتۇ،
زەنجرلەنمەي قاپتىمىش قاپقاق .

بۇلاق تېشىپ،
سۇ يۇتۇپتۇ شەھەرنى بىراق ...
شۇندىن بېرى
سايرامنىڭ كۆلى دەرمىش،
يا ئاقىماس ئىمىش،
يا تاشماس ئىمىش .

شر

سەندە نە قوۇرغا - ئۇستىخان،
سەندە نە بىر تال موي، تامچە قان .
ئەسىلىڭ مەرھەر ئەمەس، ئادىدىي تاش،
ئوخشالغۇچىن، ئوخشاتقان .

ياسغۇچە مىڭ ئويلىغان ئۇستا،
پۇتكۈزگىنىدە باستىمۇ تىتەك .
قىزىل يوبۇق يايپىنى قىزىق
ئۇدۇملرى تاك كىملەرگە كېرەك .

ساڭما تاللاپ قويغان دوقۇشنى،
ئۆتكەن - كەچكەنگە سىياقلۇ خىرسى .
ئىنسان ئۆزى بىر قورققاق تۇرۇپ،
ئۆزگىنى ئۇركۇتمەك ئىستىشى قالتسى .

يىل 11 - ئاينىڭ 22 - كۈنى

سۇ

سۇنىڭ ئۆزى بىر رەھمەت،
قۇچاقلاب تۇرۇپتۇ ئۇنى تەبىئەت.
ئادىمىي بېلىق بولسام ئەگەر
يۈزىگە لەيلەپ چىقماستىم ئەبەت.
سۇنىڭ ئۆزى بىر لەززەت،
بولۇپ قالسام ئورنىدا قىسىمەت،
چاك - چاك قۇملۇقنىڭ لېۋىگە ئەمەس
يۇرىكىگە بارا قىسىم پەقەت.

سووغا

ئۇرۇمچىدىن ئالمۇتاغا سالام بېرىپ،
ھېزىم ئاكا بىز سېغىنىپ، سىز ئىنتىلىپ.
بۈز يىللەقتا روھىڭىز شاد قەدرلىنىپ،
بۈرىكىمىز بېغىشىدا تەسۋىرلىنىپ،
نەزمىڭىزدە تارىم سۈيى، ئالغانچ بارسۇن،
ئىپارمۇ بار، بوي - بەستىڭىز ئەنبىر بولسۇن.
ئەترىگۈللىر گۈپۈلدىسىدە دەستلىنىپ،
خەت دەپ بىلىڭ، تا ئىسکەندەر - پەدەر بولسۇن.

5 - يىل - ئاي 2006

قۇرۇم تاغ - كۆئىنلۈن

ساتى ئۆتەر تىغ تۇغۇلماي
ئىرادەت قىلىپ تاقاشقۇچىلىك،
مەغرۇرلۇقنىڭ يېپىنچىسى قار،
قانچە گەز قالدى قۇياشقىلىك.

كىم ئىزدىسە تەڭرى جامالى
تاغ ئايلانسۇن، دېگەن بىر گەپ بار.
بەس قىل ئەمدى، ھەر جاۋاھرات
چاچقۇ بولغاي، ئەيلىگەن ئاشكار.

2005 - يىل 5 - 6 - ئاي، كېرىيە - ئۇرۇمچى.

گۇناھكار كېلسن

قارغىشلار دىن پۇتۇلگەن تاش بۇ
قات - قات تاغلار ئىچىدە تېخى،
(ھەممە خەقنىڭ ئىبرەت ئەينىكى)
بىر زامانلار بولمىش بىر يېغى،
قانچە - قانچە يىگىت ئات سېلىپ،
مەيدان ئارا ئېلىشقاڭ يەك - يەك،
قىلىپ بولماس نومۇسىنى قۇربان،
تايالىغان ياۋ بىرەر ئۆچەك.
ئەللەر كۆچكەن ئېگىز تاغ سايىان،
تۆكىلەرگە بۆشۈكىنى ئارتىپ،
قېرى - سالالار روھىدا غەزەپ،
يېڭىش ئۈچۈن ئىشەنج ئۇلغايىتىپ.
كۆزەتچىلىككە قالغان بىر كېلىن،
تاش - تاشلارنى دالدا قىلىشىپ،
قوۇم كەتكەن بىر كەچ ئۇيىقۇغا،
ئەته ئۈچۈن كۈچ تەييارلىشىپ.
ۋاقت ئۆتكەن ئاستا ۋە ئاستا،
شىلدەرلىغان گىياھلار يەقەت،
تاڭغا يېقىن بۆشۈك تەۋۋەرسىپ،
ئۇخلاپ قالغان كېلىن ئاقۇھەت.
قارا قۇيۇندەك يوپۇرۇلۇپ كېلىپ،
قرىغۇن قىلغان ياۋ دەھشەتلىك.

ئىسىسق قانلار ئاققان جىرادىن،
تاغلار ھەتتا تولغانغان ڈەردىك.

شۇندىن كېيىن گۇناھكار كېلىن
كەتكەن ئىميش ئايلىنىپ تاشقا.

1997 - يىل

ئۇرکىشىڭنى بەرگىن تۆكىلەر!

ئۇرکىشىڭنى بەرگىن تۆكىلەر ،
ئېغىر - ئېغىر يۈكلىھەرنى ئارتىسۇن .
ئىزلىرىمنى ئۆچۈرەر شامال ،
شۇ ئىزلارغا ،
تامىچە - تامىچە قىبىم قوشۇلسۇن !

ئۇرکىشىڭنى بەرگىن تۆكىلەر ،
جاراڭلىسىسۇن ئاللىقۇن كولدۇرەم .
قۇم كۆچەر ،
قونالغۇددىن ساق چىققان كارۋان ،
ئېرىپ كەتسۇن كۆبۈمىدىن تامام !

1985 - يىل

ئاق ئەترگۈل

— نېيەدە —

پاھ - پاھ، شىپاھى يۈرەك،
سېنى كۆرگەن بولغىيىدم نەددە .
ئاق ياقۇتتەك، ئاناڭمۇ گۆھەر
نېچۈك مۆكۈنۈپ خلىۋەت نېيەدە .
رەڭىڭىڭ قايتىماسى ئاق قاشتىشىدەك
ئاق قۇشقاچىنىڭ موېيدەك يۇمران .
زامانلار سرى بىر سۇلاسىن،
قامتىڭ بار بۇنداق ھۆكۈمران .
سەن بولغاندا تورغايمۇ ھاردۇق،
بىھوش ئەتكۈڭ كەلدىمۇ بۈگۈن .
مەست كېيىكتەك پۇردىم ئۇزاق،
يامغۇر ئارىلاش ئۆتۈپ كەتتى تۇن .
سەھەرلىكتە شەبەھەر قاپقۇ
بەرگىلىك سېغىنغان ھۇڭداش .
ئاھ تەبىئەت ھەر ئىككىسىنى
پايىخان قىلما ياشلىقتۇر ياشاش .
كىمەمۇ قىيار كېتىرددە خوش دەپ،
ئالغاج كېتىي ھىدىئىنى بىللە .
ھەر نادانغا بىلدۈرگەن خەيرات،
گۈل تىلىكى ئىجابەت، تىلە .

2005 - يىل 5 - ئاي. كېرىيە

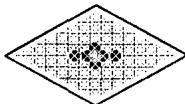
سگان قىزى هەققىدە تۆت كۈپلېت شېئر

سگان قىزى ناتونۇش قىزچاق،
بىر دىلىبەر تونۇتنى چۈشۈمە سىنى .
كۈيەپسەن ناخشاڭدا ئالىتون دوپىسىنى
ھەم تۇپراق ھۇھەبىتى .

ساماۋى بىر خۇشلۇق قوندى بېشىمغا،
لېكىن بىلمەن ئۇ ئەمەس ھۇما .
بىز ئالەمنىڭ ئىككى چىتىدە ،
بىراق ئايىرلىماس دىدار ۋە سېيمىا .

بۇگۇنكى دۇنيا باسمىайдۇ بىغىر،
سەن غېرىزار، بىر كونا قىسمەت .
بىلۇڭدۇر ۋەتەن، مەپەڭدۇر ۋەتەن،
بىر كۈن ئىرەت پەلەكتىن ھىممەت .

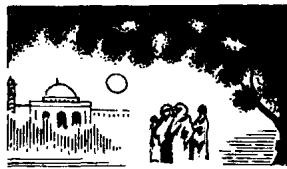
ئىسکىرىپىكاڭنىڭ كامالچىسى
قاپتو يەنە بۇگۇن مۇڭسراپ .

قەدىمىي يارغولدا كەچ كۈز

بىر ييراقتا تاغ - سەيدىخان .
بۇندا قۇم - بارخان ،
ئۆگۈزملەرنى كۆمۈپتۈ بوران .
تۆكۈلگەن قافغا جىڭدىسى ،
يىلتىز كۆھەر ، ئۇزارغان .
چىقىپ كەتنى ياز ،
دېمە تەبىئەتنى ھالسىرغان .

يىلى 10 - 2004 - ئاي

پالچىلار

گۈڭۈم ئالدىدا

پالچىلار يېغىشتۇر ار نەرسە - كېرىكىنى،

يوللار بوشایدۇ بارغانچە،

كىم بىلدۇ، يەڭىكلەتتى ئۇلار

بۇگۈن قانچە ئادەمنىڭ يۈكىنى .

1997 – يىلى

مەن

باش ئۈستۈڭدە ئالىتۇن تاغ،
ئابراز دەرياسى ئابىدە، كەۋسەر .
هایاتلىق تو مۇرۇڭ بوز يىگىتلەر دەك،
شۆھرەتلىك تاجلىرىنىڭ كۆزۈمدىن كېچمەر .
غايىب ۋاراقلىرىڭغا بىر قاراپ ئۆتتۈم،
بۇ يەرگە ئېلىپ كەلدى مېنى قاي شامال .
ھەۋۋا ئانىنىڭ روھى سايىۋەن،
سورايمۇ ئادەم ئاتىدىن سوئال .

يىلى 10 - 2004 - ئاي

قۇرمىش ئاتا

— تەزكىرىلەرنى ۋاراقلاپ —

ئېڭىز توپلىكتە يالقۇنجار گۈمىبەز
ئەمەس ئىدى تەنها، لېكىن شۇ قىسىمەت .
تارىخ ئېقىنىدا تەڭ ئۇزار تەقدىر ،
توپىنىڭ ئاستىدا مەن دەيدۇ خىسلەت .
يراق - يراقلاردا قەدىمكى قورغان
ئۇنىتۇلغان يوللارغا كەتكەن تۇتىشىپ .
ئاجايىپ جىلغىلاردا مەرمەر مۆجىزات
ھەۋەسىنى تازىدۇ چوڭقۇرلىشىپ .
روجەكتىن قۇم ئېرىق دەرىياسى
كۆرۈنەر دېڭىزدەك، قەلقەي ياغلىقىتكەك .
روهلار ئاقار كۆرۈنە - كۆرۈنمەي
پەقەت ساي - سايىلارغا قالقىتكەك .
يا ئوقى سانجىلىپ قالغان بىر زامان
كۆكلىگەن چىنارلار، يەتمەيدۇ غۇلاچ .
مۇھەببەتنەك چىرماشقان يىلىتىز
توق ۋە توپۇنغان، ئەمەس ئاچ .
ئاپئاق مالخايىلار سۆزلەيدۇ تىنج،
خىبابانلاردا ئېتقاد ئىزى .
تىمتاسلىق، جانلىنىش تەقەرزىلەتنا،
بۇ يەردە نە كېرەك ھاپىزنىڭ سۆزى .

1995 - يىل، ئۇنسۇ

بىرقۇر خەت

بېشى ياستۇققا يەتكەن بىر قىزچاق،
تامغا قالدۇرۇپ قويغان بىرقۇر خەت.
ئۇندا بار يالۋۇرۇش، مۇھەببەت، كۆز ياش،
جورۇپ قويسا تەقدىر، بىر ھەسەت.

ئۆمۈر دەيدىكەنمىز، قىلىنىڭ ئۈستىدە،
بەلكى ئۇ كەتكەندۇ، يَا قالغان تىرىدە.
تەلمۇرۇپ قالاركەن ئاسماڭغا بىر رەت،
ھائىغا دۇچ كەلگەندە خۇدا دەپ كېيىك.

1997 - يىلى 11 - ئايىنىڭ 20 - كۈنى

قیا تاش

هزمۇتلۇق، يېگانىلىك بىر ئازاب،
كىم بىلەن سىرىشىسىن قیا تاش .
بوران، چاقماق، يامغۇر
ئۇپراپ بارىسىن ۋاقتقا ئوخشاش .
ئۇرۇلدۇ دولقۇن بىتنىم
بۇ مۇھەببەتمۇ، خىال ياكى غەم .
ساڭا كېلىپ تېگىدۇ ھەممە - ھەممىسى ،
سەن بىر روهىسىن نېكەمدىن - نېكەم
سەن بىر يۈرەكسەن دۈپۈلدەپ تۈرغان .

1998 - يىلى 1 - ئاي

كاككوك ساير بغان دهريا

ملئ تولغىنىپ ئاقار بۇ دهريا
نهگە - نهگە باراركىن ئۇزاب .
مەرغۇلىنى تىڭشار قايىسى جان،
خىال سۇردىم كۆرۈكتە قاراپ .
بۇكىكىنە بىر چانقاللىق ئارا
كاككوك غايىب، ئاۋاازى هازىرى.
قاپتو ھادىس يېتىا باغلىنىپ،
ھەر ساداغا تەبىئەت
هامىمىمىدۇر بىر دىنلىرى.

5 - يىل 2005 - ئاي، لوپنۇر.

ئەرەب دېڭىزى

ئىچكىرىگە قاراپ دېڭىزنىڭ
پانالاپتۇ بېلىقلارمۇ جان .
سۇمۇ ئۇپۇق، ئۇپۇقەمۇ بىر سۇ ،
كۆرۈنمهيدۇ نە قېيىق، ئىنسان .
نېرىقى جاهان ئۇزاق بەك ئۇزاق،
ئاچار، ئاچماس بىزگە بىر دىدار .
مەن قايىتارمەن قۇم - بارخانلارغا
خىيالىمدا لەپىشىمەكتە قار .

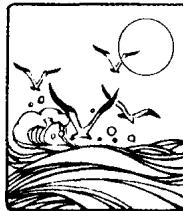
1988 - يىل، كاراچى

كېرىيە دەرياسى

راۋىي ئېيتار: بىر زاماندا
هاۋا ياققان - توپان بالاسى
يەر ئويۇلغان يىلان باغرىدەك
گۇم ۋە ھاڭلار قالىمش ئىزناسى .
ملە ئۇرۇلۇپ بوزارغان دەريا،
باش ئۈستىدە ئەركەكلەك تاجى .
ئادەمزا اتقا بەرسىم دەيدۇ نەپ،
شۇ بىر غەمە ئامال ئىلاجى .

2006 - يىل، كېرىيە - بۇلۇ

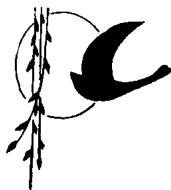

تۇرنا شەپسى

كۆرۈندى ئىت يىلىنىڭ تۇمشۇقى
ئۇلۇغ ئىدىقۇتنىڭ باغرىدا بۇ يول
جىلغا ئارا دەرەخ - چاتقاللار
ئاقشۇل سېرىق، قارامتۇل .

سۈزۈك يېشىل غولدىكى ئېقىن ،
تەسکەيدە قار نېيىز ۋە ئايىاق .
سەدھەپ ئىچىدە ئەمەستۇر باهار ،
جىلۋە بىلەن ياتىدۇ تۇپراق .

2006 - يىل 1 - ئاي، تۇرپان

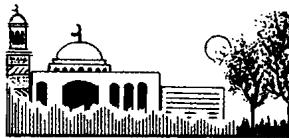
گۆر ئوغرىسى

كۆكىار غوللىرى تېخى ئۇييقۇدا،
بىر زامان ھېچكىممۇ باسمىغان ئايانغ .
سرلىق خەزىنەنىڭ مىش - مىشلىرىدىن
ئاللىكمىلەرنىڭ كۆزى ئالاق - جالاق .
سرغار ئارغا مەجىدا تىك قىيا ئارا ،
كۆڭلىدە چوت - ھېسابات .
چېلىقار ئۇلارغا ياخىلىقماس ،
قاراڭغۇلۇقتا جىمى غايىبات .
بىر غارنىڭ ئاغزىدا كەپلەكلىك بىر تاش ،
دېۋىلەر تەستە قويغاندەك خۇددى .
بارمىش ئىچىدە زىبا ھېيكىلى ،
چۆرگىلەرمىش ئۇسسوْلۇدا قەددى .
قارا نېچۈقىمىش ئىشىككە كۈن - تۈن ،
ئۇلار ئەلۋەتتە بەند - تلىسم .
ئاڭلىنار تۇرۇپلا بىر گۈلدۈر ماما ،
كېتەرمىش سلىكىنىپ پۇتكۇل تاغ جىسم .
ئىدى ئىنسان ، سەنفۇ نەپسىڭ كەينىدە ،
ئىجاداد ۋە سۆڭەككە ئەمەسىسەن غەمناك .
سالماقچىمىدىڭ ئۇچىمىلى ساراي ،
ئەتتە بىزگە كېرە كەمۇ ھاك - زاك .

شائمه

خوش كەلدى بېلىق كۆزى قەددەھ - شاراب،
ھىلال ئاي پەنچىر ھەدىن قويىدى قاراپ .
روھىمنىڭ تومۇرىغا جان ئۇلاشتى ،
بۇ كۆڭۈل بىر سائىلدۇر كەۋسەرسراپ .
تۇرۇپتۇ كارۋان يولى دىدارسراپ ،
كۆزلىرىم تالدى مېنىڭ يالغۇزسراپ .
بوسۇغا داۋان دەيدۇ ، يازمىشمۇ بۇ ،
نهى چالدىم باياۋاندا زەپ مۇڭسراپ .

يىلى 2 - ئاينىڭ 18 - كۈنى

قۇشلار باهارنى چىلايدۇ

قۇشلار دەرەخ ئۈستىدە
شاخالارنى چوقۇيدۇ يېنىك ۋە يېنىك .
ئۇينىشارمۇ ، ئالدىنارمۇ ،
نەدە بار تەبىyar ھالۋا - شېرىنلىك .
پەسىل ئالدىدا ئەمەستۇر غاپىل ،
تۇرنىلار بويىنغا ئېسپ تىلتۈمار .
ئۇلار بىر چالغۇچى ئاسمان ئەركىسى
نەغمىدىن بېزىننىپ كېلىدۇ باهار .

2008 - يىل 2 - ئاي، لوكچۇن

تارىم

يۇرىكىم ئۈستىدە ئاقىندۇ تارىم،
قارا قۇرۇم بېشى، ھەنزىل جايى لوب .
ئۇنىڭ مەجەزى تو سۇن تا ياۋا،
ئاققان، ئاقار غالىب، بولمىغان مەغلۇپ .
يولدا ئېقىتلارنى قوشار، ئۇلغىيار،
قايناملىرى رىۋايەت مىسى .
بەزەن ساھىلغا دەسىسىدە پۇتنى،
يالماپ يۇرىنىدۇ قۇمنىڭ تىلى .
قەھرى بار، مېھرى بار ئۆزگەچە،
ئازىمىدى بېشىدا چاققان چىقىن؟!
دەرىيالار باشلانغاندا ئۇ گىدىگەن ئەمەس،
بەلكى خوب بۇرۇندۇر، مۇمكىندۇر، مۇمكىن .
ئەجدادلار سۇ ئىچكەن ئۇچۇملاپ،
پەنجىلەر دىن تۆكۈلگەن سەنئەت .
قىرغاقلار بويالغان زۇھەرتتە،
شۇڭكارى قانىتسدا سەلتەنەت .
بىراق دېڭىز غىچە يەتكەن مەرغۇلى،
كولدۇرما ئاۋازى يېگانە .
قەندىھار بويىدا ئەكس ساداسى،
مەكتۇپلەر تەۋرىمەي تۇرغان نۇرانە .
ئۇغۇز سۇقى ئاققى ئەسرەلەپ،
يۇغۇرۇلدى لاي، پۇتنى ئابىدە .
قىقا سلار، ئالماسىنىڭ چاقناشلىرى،

مەردىكىتە ئېقىن ھەم قەسىدە .
 ئاقلار بوي بەرمەس ،
 ئىككى پۇقىنى تىك ئېلىپ كىشىر .
 ئېگەر لەر ئالىزۇغا بويالغان ،
 تاش پۇچۇلدۇرغان ئىزلار كەچ - سەھەر .
 ئاتلار سەبەردى ،
 ئاندلار دۇئا - قىلاۋەتنە ،
 ئاقتى قۇملار ۋە ئاقتى زامان .
 يولواس چىقى ئۆڭلۈرگە ،
 ھۆركىرىشى - ئاخىرقى نۇتو قىسمان .
 ئېتىقاد گويا چىگىدەك بەرىك ،
 يېپەكتىڭ ئاستىدا بوزلىدى بۇغرا .
 تارىخ بىر ئېرىدى شامدەك ،
 پىلىكى ئوت تارتى تۈپتۈغرا .
 قەددىم يېسىنچىلار قالدى خىلۇھتنە ،
 قوقۇم يەندە ئاتنىڭ ئۆستىدە .
 پەلەك يۈلتۈزىغا توغرىلىدى كۆز ،
 ئۇلار بۇرج - ئاھاڭ قەسىدە .
 تۇغدى مەھمۇدۇنى دەريя قەترىسى
 ۋە ئەقىگە قىلىپ يادىكار .
 خانلار تاجىسىغا چىقىسىمۇ چىچەك ،
 ئۇنىڭ ئىستەكلەرى بەرقارار .
 مۇقام ئون ئىككى تارام سۇ ،
 سۇغا سۇ قېتىلىدى دۇۋەرەپ ،
 يەكەن مەشىلىنى كۆتۈردى قۇملىق ،
 ئېڭەك تۇتۇپ تىڭلىدى ھىند ، ئەرەب .
 زېمىن تەشنالقى توختىماس ،
 كارىزلار تەپچىرەپ تۇردى ھۇ تارتىپ .
 خزىرى كەچتى بولغاي بەلكى يوللاردىن ،
 ئۇنسىز كۆزلەرنى قارىتىپ .
 ۋە ھىمە ، ئۆكۈنچ ، ئارازلىق ،

بۇرۇتلارنى كۆيىه يېپ ئو سال .
 تغ تارتىتى ئاداۋەت پۇرسەقىنە ،
 سۈكۈتلەرگە كىرىپ هال .
 ئوركۈپ كەتتى قەدىمكى قۇشلار ،
 قالدى توغراللار چۆلدەرەپ .
 يامۇلدا سادىرنىڭ ناخشىسى ،
 ئوتتى تەگدى يۈرەككە ئەجەب .
 قومۇشلۇقتا نۇزۇك پەريادى ،
 تامدى دەرياغا يېشى قان بولۇپ .
 ئۆچكىلەر مۇڭگۈزى ياندى لاۋۇلداب ،
 قالدى ساداقەت ئىمەھان بولۇپ .
 ئاستى - ئۆستى دەريانىڭ شىددەت ،
 بىلال نازىم كۈيىگە گۇخشىپ .
 روھى كېلمەر ئۆزى بىلەن تەڭ ،
 ئۆز ئەركىچە ياشاپ ۋە ياشاپ .
 ياندى ئۇچقۇنلار بىر زامان ، بىر كۇن ،
 سىڭىپ كەتتى ئەبدىلىككە .
 ئۇ يانمۇ ئۇپۇق ، بۇ يانمۇ ئۇپۇق ،
 دەرييا ئىنتلىپ تۇراتتى كۆككە .
 يەنە ساھىل ، يەنە شۇ ئېقىن ،
 ئەگرى - بۇگرى ئايئاڭ شايىدەك .
 جەنۇبىدا سىرلىق خىياللار ،
 ئۇتۇپ بارار بىر ھېكايىدەك .
 كېمچىنىڭ بېشىدا دوپىا ،
 ئۇ خوجايىن ، ئۆزىگە ، رولغا .
 چاپچىپ تۇرار دەرييا ئالدىغا ،
 گۇخشىپ سامادىن چۈشكەن دۇلدۇلغا !

1994 – يىل، شاپار

چۈش كۆرىدۇ بىر تۈپ ئانار گۈل

چۈشۈمدى -

چۈش كۆرەرىمىش بىر تۈپ ئانار گۈل
كۈن بويىندا، قويىندىمىش ئاي .

ھەر تۈڭلۈكە ئۇچۇپ بارا رىمىش
ۋە بىر سوئال قويارىمىش تىنماي :

گەر ئۇنىتۇلىسا ئانىلار مېھرى ،
تاڭلا بولسا بىكۆزۈم پەرزەنت .
يۈرىكىڭلار قالىمسا، يەنە -
تىلەيسىلەر نېمنى تىترەپ؟!

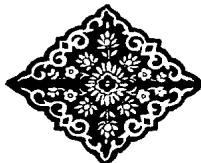
1987 - يىل 5 - ئاي، تۈرپان

ئايدىڭ ...

جەنەت شاملى چۈشتمۇ كۆكتىن
كېچە ئارا گۈر كىرىپ دەم - دەم .
كۆك قارامتۇل شىلدە لاشقا باق،
ئايدىڭ تاللاپ يۈيۈنار كۆكلەم .
ئاي بىگانە ساما تەختىدە،
بەك ييراقتى بىر يۈلتۈز ھەمراھ .
ئۆتەر ئادەم ۋە ئۆتەر بارچە ،
نه باش - ئاخىر، پەرۋەردىگارا .

يىل 5 - 2006 - ئاي

ئانا تىلىم

شۇ خەزىنە تىلىسىغا كىرگەنسېرى،
ئۇقۇم - ھەنىلەرنى بىلگەنسېرى،
كىشى ئۇقىمسا كىملىكىمنى
ھېس قىلمەن ئىنسانلىقىمنى،
مۇڭ - قايغۇلارنى چۈشەنگەنسېرى
غۇرۇرمۇنى، مىللەتلەكىمنى ،
«قالاقلق» قالىپقىنى چۆرۈگەنسېرى .

ئانا تىلىم
ئۇيقولار بىزنىڭ بۇزۇلغانسىرى،
يەنە بىر ئەسر بوسۇغىسىدا
پىراق سادالارنى ئاڭلۇغانسىرى،
سوپۇنەن سەن - ھايانتىن
كۆزلىرىم قاماشقانىسىرى،
ئىنتىزارەن
بىز ئارقىدا قالغانسىرى .

1999 - يىل 9 - ئاي، ئۇرۇمچى

دېڭىز، يوپۇرماق، جانان

دېڭىز،
بىر يېشل يوپۇرماق دېگۈدە كىمىشىمەن،
گۈزىلىم تۇرغۇدەك ئۇنىڭ ئۇستىدە،
(مەن قىرغاقتا كۆرگۈدە كىمىشىمەن،
ھېر ان بولغۇدە كىمىشىمەن).
يوپۇرماق لەپەڭلىگۈدەك،
گۈزىلىم قولىنى قاناتتەك كېرپ
مەھكەم تۇرغۇدەك،
بىر دەمدەن كېيىن،
ئۇ ئۆزىنى سۇغا ئاتقانىمش .
ئاھ، ماڭا قىيىن،
يۇرىكىم قېپىدىن چىققانىمش .
ۋاقت ئۆتكۈدەك،
مېنىڭ ئېچىم تىت - تىت بولغۇدەك،
ئۇ چىقمىغۇدەك،
ئۇ چىقمىغۇدەك .

بىر چاغدا
كۆتۈرۈلۈپتۈ سۇدىن بېشى،
ئىككى قولىدا سۈزگەن قىلىچى ...
...

ئويغىنىپ بىلدىم،
بۇ چۈشۈم دېدىم:

گۆھەر مۇ گۆھەر،
شەھىھەر مۇ گۆھەر،
گۆھەر ھامان گۆھەر،
سۇ ئاستىدىمۇ،
يدر ئۇستىدىمۇ!

1984 - بىل 12 - ئاينىڭ 18 - كۈنى، كېچە

شاھزاده

ياقا تېرتىپ گۈرکەرەپ،
ئىپسەدەپ، توختاپ، ئىپسەدەپ.
مەلک تولغىنىپ، مەلک بىر چۆرگىلەپ،
چۈشتۈ گەمۇ ئەرشنىن تەھتىرەپ.
قېتىپ كەتتى زېمىنلىك باغرى،
قىزىپ كەتتى شەيتان بازىرى.
ئاھنلىك ئورنى ئاسماندا، يىغلا
يۈلتۈز لارنى چۆرىدەپ.

1996 – يىل

دۇلدۇل

بۇ تاغلاردا غايىب ئات بارمىش،
ئۇيۇل تاشتا دۇلدۇلىنىڭ ئىزى .
كم بىلدۇ
روهاناتى تۇرغاندۇر يوقلاپ،
ئىنسانغا تەنبىھمۇ پەرۋازى ؟

– يىل، كېرىيە – يۈلۈ

ياقۇت دۇنياسى

قىزىل، بېشىل، بىنەپىشە ...
قوللىرىڭدا بىباها ياقۇت،
قايسى بىرىگە قاراپ ئۈلگۈرھى،
ھەربىر دانسى قېقىزىلا ئوت .
ئۇتنى ئىنلىدىم سەھەندەرسىمان،
دىماغقا يەتتى سېھرى لەززەت .
بۇلاقتنى ئۆرلىدى زەررە قۇم گويا،
مەجۇنلۇقمو ياخشى ئاقۇھەت!
ئىككى تال ئۇچقۇن، ئىككى تال يايپراق
نەلەردە قېلىپ، ئۇ چراشتى نەددى!
شوخ نەپەسلەر مەستلىككە ئۇندەر،
كاڭلۇڭ قاتىل، بېشىم مەھىشىرەد .
خەپ - خەپ سېنى، زاتى شەيتان قىز،
تاغلىرىڭدا قار، ئالدىڭدا چىچەك .
چىچەكلەرنى بىر - بىر سۆيۈشتۈر،
ساشا ئوبىۇندۇر، قىينا لەيلىدەك .
دېمەسمەن سېنى بىۋاپا ئاھۇ،
قۇم - بارخانلاردا كۆرھى ئۆزۈمنى.
كۆزۈم - كۆزۈڭە مەرۋايت تۆكەر،
يېپقا ئۆتكۈزۈپ بولسا شەبنەمنى .

1991 - يىل، قۇمۇل

ئۇزاق

سېغىنپ قالىدۇ ئايدىڭنى كىشى،
يانتاقلىق يوللارنىڭ ئەگرى - بۇگىسى .
دۇلدۇلارنى قوشقان ھارۋىغا،
ئۇستىدە باسىدۇ جەننەت ئۇيقوسى .

يالترايپ قالىدۇ بەزەن كۈمۈش سۇ،
غايىبلىق دۇنياسى تۇرغاندەك باشتا .
قاندالىلار رىشتىسى شۇنداق تەھىزى،
يازلاردا سەلكىندهك، ئاتەشىمەك قىشتا .

يىللار يادنامىسى ئەممىدۇ نەددى،
ھاياتلار تېڭىر قاپ، مەرھۇملار ئۇنسىز .
بىزلەرمۇ تىمتاسىمىز، ئۇزاقلار تىمتاس،
جاھاننىڭ كۆرگىنى شۇھىدۇ سانسىز .

يىلى 2 - 2006 - ئاي

مهستۇر ٥

كۆيىمەكتە قارا ئالتۇن
تاپان،
يوتا،
قوۋۇرغىسى،
قارىيىپ، ئىسلىشىپ، يالقۇنچاپ .
ئۇ كىمگە دەردىنى ئېيتىدۇ بۇ تاپ ...

بىل 2002

كۆمۈزەك كۆتۈرگەن قىز

كەربالانىڭ ئىسىسىقىمۇ بۇ ؟!
تېرىھىنى سوپۇپ تاشلايدۇ قات - قات،
مۇشۇ چۆلده،
بېشىدا كۆمۈزەك، بارىدۇ بىر قىز،
(بىر دەستە گۈل ئەمەس بۇ ھايىت !)
ئوقچۇپ ئاققان مۇز تاغ سۇلىرى
كىرىپ قالار چۈشىگە بەزەن .
پەقدەت - پەقدەت نېسۋەسىنى
ئالماي بولماس ئوڭىدىلا تەن !

1988 - يىل، پاکستان

قاشتېشى

شۇنداق نەرسە قاشتېشى
ئادەم ئاتا، نوھ ياكى ھام، سام
پىشار يېرى ئاستىقى ئالەم،
بىز چۈ لېكىن ئۈستۈنكى ئالەم،
توغراق يېشىنى ياشايلى مەيلى،
ئۆتۈپ كەلدۈق خام، خام يەنە خام .

2005 - يىل 5 - ئاي، كېرىيە

ئەي دۇنيانىڭ خىلۋەت بۇلۇڭى ...

— بۇيۈقتا

ئەي دۇنيانىڭ خىلۋەت بۇلۇڭى
قانات ئۇرۇپ تۇرغان غول - جرا،
باش ئۇستۇنگەدە
بىر خىل ياقۇتنىڭ تاغلار
بۇلۇڭ قايىان
تاغقىمۇيا دېڭىز ئارا؟!
ئوت قىتىئەسىنىڭ ئوتى باشقىچە
بۇ يەردە ئەبەدىي قالدىڭمۇ توختاپ؟
كۆنسە كۆنەر سەمەندەر بۇندى
تۇرماس ئەنقا قويىسا باغلاپ.
ئۆتتى كالا هارۋىسىدەك ۋاقت
كەچمىشلىرىڭنى يىمىرىپ، ئەمما
تىمتاسلىق ئىچىدە تۈزىلەر ھۆسنى،
ئۆزكەلەر ئۈچۈن بۇ بىر مۇئەمما.
مەرۋايت سايلىرىنىڭ ياز ئىلاھىنىڭ
نەپەسىسىمان ئىللەق خۇش يۇراق.
مۇخ باسقان قىيادا تەپچىرەر تامىچە
شىپا بەخشىكتە كەۋەھەردىن ئارتۇقراتق.
نامىسىز بۇلاقلارنىڭ قۇم تىنغان سۈبىي
كەچ كۈز ئاسىمنىدا يولغا سىرغىغان،

ئۇندا بار ئۇنتۇلغان بىر قەدىمىلىك،
 بۇگۈن بىلەن قوشۇلغان بىر گەۋدىسىمان .
 يېشل تەكزاردادا تونۇرنىڭ تەپتى،
 ئۇندا بار جانلىقلار تونۇش، ناتۇنۇش .
 ئاھ، بىر - بىرلىرىنى قىلىشىدۇ شەرت،
 مۇمكىنمۇ قول تەككۈزۈپ بولۇش .
 بىر قورۇل ئۇنتۇلغان تۆپلىك ئارا،
 ئايلىنىپ تېخچە بورانخانغا .
 بۇ مۆحىزىلدەرنى چۈشەنەسلەر كۆپ،
 سۆزلىسەڭ، دەر: «نە بويىتۇ بۇ ئەسکى تامغا!»
 ھەربىر بوسستاندا ئوخشىماس ھاوا،
 ئې يولۇچى، نەپەس ئال چوڭقۇر .
 شەمىشىر بولمىغىنىڭنى قىنى مەن كۆرەي،
 ھارغان روھىڭ پاكلانسا بىرقۇر .
 بېشىغا كېسەك قويىپ ئۇخلىغان دېھقان
 كۆرگەندەك بىر شاھنىڭ چۈشىنى،
 تەبىئەت ئىلکىگە قايتىسۇن ئىنسان،
 نە حاجەت يۈددۈپ يۈرۈش تەشۈشنى !

1990 – بىل

تۆگە

کاراچى كوجىسى،
بىر تۆگە كۆرۈم،
بوينغا ئۇنىڭ كولدۇرما ئەمەس
كۆك مارجان ئېسپ قويغان ئىگىسى .
ئەجەبلەنیپ كەتمە، بۇرادەر،
تۆگە دېگەن قىز بولمىسا، دەپ .
شەھلا كىرىپىكى ئېچىلسا، گويا
سەندەلدىن ئۇچقۇن چاچرايدۇ ھە دەپ .
چۆلىنى تاشلاپ بەرسەڭ ئالدىغا،
يولدا هەرگىز قالمايدۇ يۈكى .
خىسلەتنە بار، زۇۋاندا ھېچ يوق،
قۇيرۇقىنى قۇم باسقۇچە ناكى !

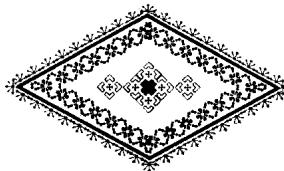
1988 - بىل 5 - ئاي، كاراچى

ئارغان

يەنە بىر پىنهان خارابە،
ئاھىرقى ئىزلىرى قاپتو بايقلىپ .
ۋاقت ئېقىنى مىسى بىر تاۋاقي
چىققاندەك قۇم ئالىنۇن چايقلىپ .
تېرىگە ئوراق قالدى قايسى سر ،
تۇغراق بوشۇكىنە تەۋەرنىگەن ئۇزاق .
كەچمىشىنىڭ بېشى قايسى دەپتەرەد ،
تىلىسىلار شۇ پىتى كېتەرمۇ قانداق .

5 - يىل 2005 - ئاي، ۋاشىنتر، كېچە

قۇتاڭدىن ئۆتۈش

مېغىز رەڭ تاغ، يەندە شۇ ئېغىز،
ئەسەر لەرنىڭ يوقتەك سوئالى .
ئەلمىساقنىڭ شاملى ئىسىق،
ئالۋۇن بىلەن يوللارنىڭ ھالى .
ئارغىماقلار قاپتو ھەيکەلسىز،
قانچە ئوغلان كەتكەندۇر ئۇزىپ .
كالا بۇرىنىدىن چۈشۈپتۈ ئادەم،
ئۇزاققا كۆمبەزلەر يېتىمىسىراپ .

2004 - يىل

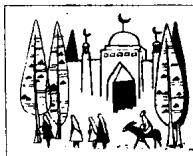
لۇكچۇن مەدرىسى ئالدىدىكى كوچا

بۇ يەر

بىر تارىخنىڭ سۇ بېشى تەھقىق،
قەدىم چرايىلار كۆرۈنەر غۇۋا.
نېرىدا خارابە ئوردا سېپىلى،
كەچمىش، سەلتەندەت، قالىميش شۇ گۇۋاھ.
يىللار شىددىتىگە بېرەلمەس چىداش،
جانجىگەرلەر يوق كۆزۈڭگە سۈرسەڭ،
تۇپراق، يۇرت مېھرى تەسەللەمىدۇ،
نە چقار گۇمۇھدىن مىڭ بىر ئىزدىسىڭ.

2008 - يىل 2 - ئاينىڭ 20 - كۈنى

لۇكچۇن - ئۇرۇمچى

مۇرۇتۇق غولىدا

بىر شاخچە سۇ ،
ئۇچار، ئوينار بېلىجان ،
يىڭىناغۇ چلار قوغلىشار ،
نېرى ياندا كۆكىالپۇز لەيلەر
يارلىق ئارا كۈلتۈك توبىا ،
چۈنچىلەر خۇشبۇمى ئەنبەرسىمان .

2004 - يىل

گۆھەر

— مۇزبىدا

سەن ئەمەسىن بىزگە چاغداش،
سەن چۆچەكلىرى ئىچىدىن چىقان.
يەنە چۆچەك ئاڭلىغايى دەمىسىن،
لەكمىڭ ئادەم سېنى تىڭلىغان.

زىناقلىرىڭى

تارىخ زىياسىنىڭ ئەكسىمۇ؟

مۇشتۇمچە تاش بولساڭمۇ كاشكى
جۇلايىڭى

ئۆتكەنلەرنىڭ ھېسىسىيات - غايىسى
ھېكمەت سرىمۇ؟

بەلكى سەن گىگانت
بەلكى سەن زەررە،

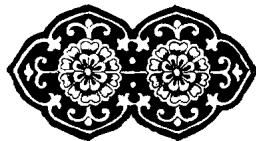
ئۇستۇڭىدىكى ھەر سزىق، چېكىت
بەرداشلىقىڭىنىڭ نىشان - قامىسى،
ئۆزىنى سوركەپ ئوتىدۇ ۋاقت.

وۇ جۇدۇڭ تارىختىن يادىكار،
بەلكى ئېسىڭدە تېخى:

ئۇرۇش، تىنچلىق،
قۇرۇش، بۇزۇش،
جىنaiيەت، ئىنساب،
گۈزەللەك، رەزىللىك،

قۇياش سەپىكەن نۇر ،
قارا بۇلۇتنىڭ قاراڭغۇلۇقى ،
بۇنىڭ بىلەن قالدىرۇنىڭ راست
تارىخنىڭ چىن ئىز اهاتىنى ،
نەزەر سېلىپ چارچىمای ئەسلا
كېيىنگە تىكىپ كۆز قاراقىنى .
قىممىتىڭى بىباها دەيدىكەن دائىم
ئېلىپ كەلسىمۇ ئۇ يالغۇزلىق ساڭىا ،
گەرچە تاش بولساڭمۇ مۇشتۇ مەجلىكلا .

1989 - يىل، مەھر دېڭىزى بويىدا

ئاخىرقى كارىز سۇلىرى

بۇ ئەمەس چۈش
بارىسىن زەمىنگە ئايىلىنىپ،
بېشىڭ ئۆزۈرە پىرقىرار ئاسىمان،
كېمىرىلىڭ ئوڭايسىزلىنىپ.
دەيمىز مۇ خەير،
چاك - چاك قىلار ئۇچار قۇش ھەتتا.
كۆيۈپ - كۆيەر تۈپرەق،
ئىچىڭگە چوغ چۈشىر بۇ تاپتا!

2004 – بىل، تۈرپان

پاختەك نېمە دەيدۇ ...

— تۈرپان رېۋايىتى

ئۇ زامان - زاماندىن ئىلگىرى
بىر دېھقان يىگىتنىڭ دىلبىرى،
گۇناھى ئۆيىگە بارسا جۇمهەپ
تۆھىمەت ئەيلىگەنمىش يەڭىسى .
گەپكە قېلىپ، نە ئىزا - نومۇس
دەپتو زارلاپ : قوش بولۇپ كېتىي،
مەقبۇل بولغانمىش تىلەك - نالسى .
شۇندىن كېيىن دەرمىش سايرىسا:
- گۇ - گۇ - گۈك،
مەن پاختەك،
يەڭىم ئۆچ .
بۇ ئەممەسمۇ تۈزلۈق چاققانغا
سامادىكى لەندەت تامغىسى !

قۇم

قۇملارنىڭ يولى بار، ھەددى بار،
مجەزى بار توختىمايدىغان .
شامال ئاتلىق شۇ ھېيکەلتراش،
ئۇنى مىڭ خل تاراشلايدىغان .

سۇدەك ئاقار جەزىرە ئارا،
ئالدىرىشى نېمىدىن دېرىك .
يالىڭاج ۋۇجۇدى قورۇنۇشتىن تا
يۈرەرەمۇ دالدا ئىزدەپ بەكرەك .

يىل 5 - 2005 - ئاي

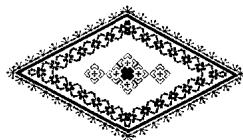

ئاقتىكەن

شمال ياقتا ئاخىرقى چۆلده
ئاقتىكەنمۇ قالمايدۇ تۈگەپ .
ياب - يالڭاچ، رەڭىدە بىر سۈر
ھەر تىكىنى تۇرار تىرىجەپ .

يا چاراسلاپ چاچىدۇ ئۈچقۇن،
ياكى قۇمدا چىرىش قىسىمىتى .
ئۇ كۆنۈككەن تىمتاس جىملەققا
ياشار پەقەت يۈزى ئاق پېتى .

1987 - يىل 4 - 8 - ئايilar
بورتالا - ئۈرۈمچى

ھېيتگاھنىڭ ئالدىدا

ھېيتگاھنىڭ ئالدىدا،
بىر سايىشەنباڭ ئاستىدا،
دۇغاپ ئىچتىم پۇچۇق ھىجىدا،
مۇز پارچىسى ئاغزىمدا،
مۇزلىدى چىشم،
چۈچۈمەل قېتىقى تامىشىدەم .
ئولۇرغىنىم ئەسکى ئورۇندۇق،
لېكىن روھىمدا ئۆزگىچە غۇرۇر.
بۇندى سۈرگىنىم جەننەت پەيزى،
ئىچكىنىم شارابى ئەنتەھۇر!

1984 - يىلى، 8 - 9 - ئايلىار
قەشقەر - ئۇرۇمچى

پۇچىلىنىش

سامانىڭ نەرىدە تۇراركىن قىسىمەت،
تەقىسىم قىلىنۇر قاندىاق ئىنچىكە،
كەلگەندە بېشىڭغا تاشقىن مىسالى،
تارتماي نەئىلاج يولواس بول، تۆلکە.
ئەي مۇڭلۇق شەبىھەمەتكە ئادەمزاٹ،
ئۇ سەنمۇ ۋە ياكى مەندۈرمەن.
ھەتنىا قالغاندىمۇ قۇرۇق تەن،
كېلەرمۇ ئورنىغا بىر كۈن يوقالغان،
پۇچۇلغان يۈرەك تۈزۈلەر قاچان،
غېرىبلىق شەھرىدە رىيازىتىڭنى،
ئۆزۈڭدەك چۈشىنەر قايىسىپر ئىنسان.

2005 - يىل 2 - ئاي

نورۇز بوقا

نورۇز بوقا
كېمە تەلپەكلىك، خىزىر ساقاللىق،
ئارغىمىقى ئالتۇن ئېگەرلىك،
ھۆرمەت تەختىدە
يا ئىلى، ئاقسو، كۆچا،
يا تۈرىپان، قۆھۈل، خوتىن،
يا كاشغەرىي ئوپاللىق .
توغراقلار بېشىنى كېلىدۇ ياشاپ،
بایاۋان ئارا يۈرەرمىش يالغۇز،
ئاداشقانغا بولارمىش ھەمراھ،
ئۇسسىغانغا قاپاق سۈيى مۇز .
سۇت ئۇيىقۇدا ياتسا ھەر سەبىي
غايىبانە بېشىنى سلاپ،
تىلەر ئىميش بەختىنى
دۇلدۇل بول دەپ، دەقىقە ساناب .
ئۇ ھەمىشە مۇشۇنداق دەرمىش:
ھۇرۇن ئۈچۈن يانچۇقۇ ئېغىر.
قولدا بولسا ئەقىل مەسئىلى
تەڭ كېلەلمەس سۇمۇرغ ئاخىر.

2006 – يىل 2 – ئاي. نورۇمچى

سۇلتان سەئىد قىلىچ مازىرى

بىر تۆپلىكتە
تۇرۇپتۇ يادگار قەبرىسى .
تەن ئورنىدا ياتقان قىلىچ بۇ ،
ياؤغا دەككە بەرگەن يىلسى .

تولۇن ئاي دەريانىڭ ئۈستىدە ،
دۇبۇلغا چاقنىشى بەستىدە .

2006 - يىل كېرىيە - پۇلۇ

بىر ئەما قىزنىڭ ھاسىسىغا بېغىشلاپ

كىچىك ھامىم كوچسىدا —

تەقدىر، ئۇز يارىتىپ لېيىنى
مۇپىتىلا قىلىدىڭمۇ تاياققا ئۇنى .
قانداق چۈشىنپ، جۈشەندۈرەيمەن،
بىلمىگەن بىلمەس ۋاباللىقنى .
قارانچۇق ئەمەس ئۇ قوغۇنلۇقتىكى،
ئۇندَا بار جاھال، ئاتاھەش ۋە ئەقل .
مەن ئاسىيائىڭ ئۇ تەرىپىدە
ئەي ئىنسان، غېمىڭىدە يۈرۈمەن بىلگىل .
تەقدىر تارازىسىدىن مەراسىمۇ كايىش،
شەھرىمەن ئىچىم سىيرىلىدۇ خوب .
ئۇ يەنە يۈرگەندۈر كۆچىلار ئازا
بەلكم گۆھەر ئىز دەپ يەزلىرنى چوقۇپ .

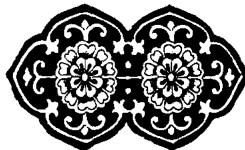
1989 - يىل ، مەرمەر دېڭىزى بويىدا

چەرچەن يولى

هاشار چىلارنىڭ پەريادى نەدە،
گىباھلار غولىدا قالدىمۇ توختاپ .
زامان مەيخانلىرى كېتىپتۇ ئۆچۈپ،
بولماسى ئىكەن تۈرۈقى ئالداب .
قۇم - توپا ئىلکىدە بىر مەشۇت يىپسەن
ۋە يا ئىپارەتكى ئىللېق، جىلۋىدار .
بایاۋان ئىچىدە يېگانە ياقۇت،
ئالەمەدە نەچىندۇر مۇشۇنداق تۇمار .

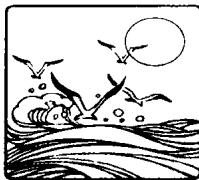
2004 - يىل

کېچىدە دېڭىزغا نەزەر

دولقۇن قات - قات،
ئاق يالىنى ئوبىناشقاندەك ئات،
چاقرار بىر مۇڭلۇق سادا
چىللەغاندەك مەشۇقنى پات - پات.
دولقۇن نېمىنى ئىزدىيدەغاندۇ،
سادا نېمىنى سۆزلىيدەغاندۇ،
دولقۇن سۆيىسى ساھىلىنى،
سادا ئېرىتىپ ئالار كۆڭلىنى،
ئالدىمدا بىر شېئىرىي تىلسىمات.

1988 - يىل، كاراچى - ئەرمەب دېڭىزى بويىدا

بىر تۈپ سىرىلىق دەرەخ

بۇ دەرەخ تېخچە ياشىرىپ،
سوغ قۇچىقىغا بارىدۇ كىرىپ،
چىچەك ھەممەم مېۋىگە
تۈنۈگۈن ئېرەندەك قىزىرىپ .
ئۇنى ساقلارىمىش بىر يىلان،
كۆرۈنەمىش ئادەم زانقا .
بىلکى ئۇنىڭ پەرۋانىسىدۇر،
كم نېمە دەيدۇ ئاجايىباتقا .

2004 - يىل

شېکەر توغراتق

شېکەر توغراتق بىر پارالىڭ،
بۇنى ھېچكىم توقۇغان ئەممەس .
شورلۇقنى دەسىسە، نۆز يالا،
تېتىمىغۇچە لەززەت بىلىنەس .

جاڭگال يېراقتا، ئوتۇنغا بارسا،
ئۇلاغمۇ ھارىدۇ يول يۈرۈپ .
بىر كۇن بۇۋايغا ھارددۇق يېتىپ،
ئوغلىغا يالۋۇردى، جورۇپ .
ماقۇلغا كەلدى بالا، بىراق،
يولغا ئالماقچى بولدى ئاق نانى .
كەنمەندەك يوغان بىر زاغرا،
چىقاردى - دە، جان - ئىماننى .
تۇتنى خۇيى، تۈرۈلدى قاپاق،
بارماسلققا ئاستى قازاننى .
دەريя دېگەن كېچىكسىز بولماس،
ئۇناب قالدى بىركەمە،
هارۋىغا قاتنى ئۆكۈز پالۋاننى .
جىن كىرگەندەك ئىچىگە،
يولدا يەندە پىكىرى قوزغىلىپ،
قانداق غاجايىمەن زاغرىنى، دېدى،
ئاپچىق يۇرتۇپ بوغۇلۇپ .
بىر توغراتقى يەتكەندە،
نانى تېشىپ يىپقا ئۆتكۈزۈپ،

ئېسپ قويىدى ئېگىز بىر شاخقا،
سەكىرەپ كەتتى نەچچە پەستە كۆرۈپ .
تۇۋلىدى غەزەل بولۇشغا،
دوراۋەردى قارا قۇشقاقىمۇ،
ئۇزاؤەردى ئۇزىغانسىرى،
خېلى ئۇزۇندا چۈشتى كەچمۇ.
بىر ئۇخلىدى، ئويقىنىپ،
ئەترابقا قارىدى، ئەمەسلا بىر يەر.
چۆرگىلەپ يۈردى ئۈچ كۈن،
ئۆزىنى كايىسا نە پايدا، بۇرادەر.
ئۇزۇلدى ماغدۇر،
ئۆزى قايىندا، ئۆيى قايىندا،
بۇگۇندىن ئۆتسە ئىش تامام،
كىم تەسەللى بىرەر يىغلغاندا .
ئەلەم قىلىدى بەڭباشلىقى،
لېۋىنى چىشلەپ كەتتى قان - قان .
بىر چاغدا بېشىنى كۆتۈرۈپ
قارىسا دەرەختە تۇرمامدۇ نان .
شۇكۇر بىدى،
يۈكۈندى ئالدىدا
خۇددى سەجدىگە چۈشكەندەك .
تازاھىلىدى ئىسىسىق يېشى
قۇچاقلىشىپ كۆرۈشكەندەك .
تۇنۇگۇن ياراتمىغان زاغرىنىڭ،
ھەسمەل ئىكەندىدۇق خېمىرى .
بۇرنىغا بۇ قېتم سۇ كىردى،
ھوشىنى تاپتى شۇنىڭدىن بېرى .
شېكەر توغراتى ھەر قەيدەرددە بار،
ئادەم بولۇشنىڭ بىرئىچى شەرتى .

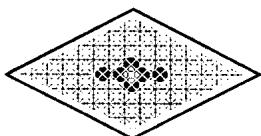
1994 – ييل شايار

بىر قال بېلىقنىڭ دەپنە مۇراسىمى

(ھەجۋىي شېئر)

بۇيۇپ - تاراپ تەقلەيدۇ سېنى ،
چاچقۇلار ئىچىدە تۇرقۇڭ بىر لەھەڭ .
بېشىڭى قارىتىپ قويار بىر كىمگە ،
(ئۆپكەڭنى قۇيسۇن دەپ بۇيرۇيدۇ ، ھەتتەڭ !)
قلتىرىق ياللىدار قاراڭغۇلۇقتا ،
فالغىنى ئوھۇرتقاڭ سەدەپ رەڭىدە .
بۇ ساڭا ناتۇنۇش شۇنداق بىر دېڭىز ،
تمساح بار ، ئادىمىي بېلىقلار ھەمدە .

1994 - يىل، كۈجا

چېقل

سۇنىڭ سۈزۈكى، ئوت ئۈچى بۇندا،
چېقلالار مەن دەيدۇ مەيدىگە ئۇرۇپ .
يەقىنە ئىقلىمغا نامەلۇم ئەزەل
شۇندىن بېرى قاپىشكەن تۇرۇپ .
چېقل ئارقىسى يەقىنە فات تاغدۇر،
قويچى گەمسىدە يېلىنجار ماياق .
بەزىدە ئوتىسىنپ ئولتۇرار ئىميش،
چاچلىق بىر ئالۋاستى، يالاڭ ئاياغ ...

2006 - يىل 7 - ئاي، كېرىيە - پۇلۇ

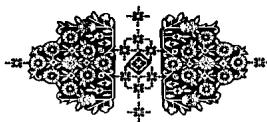
ئۇقا بويان

ئۇقا بويان زاتىڭ نەيدىردىن؟
بىز ئۇچىراشتۇق ئۇتكەنلىكى بىر ياز.
سەن بىر ئۇچقۇر، نازىم جەمەنى
شۇ ۋەجىدىن سادا ھەم پەرۋاز.

بىر پەسىلەدە قاناتمۇ ئاجىز،
قەھرتاندا كەچتى نە ھالىڭ .
گەر ئۇۋاڭدىن بولساڭ تاشقىرى،
تارىمشقاندۇ غېرىپ زىل تارىڭ .

سوغۇق ئارا چۈشكە ئۇلىشىپ،
نە - نەلەرگە باردىڭ پەرنىزات .
ئۇنتۇش ئۇچۇن بۇيرۇلغانمۇ سەن؟
مۇڭداش كۆكتە خىالىم پات - پات .

2005 - يىل 4 - ئاي، كېرىيە

شهر قىتىكى قاغلار

نه داۋان، بۇلاقتا نام بار،
تاغچىلار ئۆنۈشەر ئاتلىق، پىيادە .
ئاق كىڭىز ئۆيىلەردىن پۇرایيدۇ قېتىق،
ئاۋىدا قاييماق قاتلىما پىشار ئازادە .
تۆۋەنلەپ چۈشىسەڭ ياكاڭ باغلرى،
يۈقرىدا قورام تاش ئارا ئالىملىق .
قۇشلار قانات ئۇرۇپ بار مىغان يەرلەر
قويندا،
ناھەلۇم سەنئەتكار قاچاندۇر - قاچان
تاش ئۈستىگە رەسم ئىشلىگەن سىلىق .
بۇغا، ئارقار، يىلىپىز ۋە تۈلىپار ...
ئەمەس بۇ يياۋايى تەسىرات .
مۇزبى بۇ، شاماللار بىر ئەينەك،
خىزىر سۈيىدەك قالار ئۇچراپ .

1990 - يىل 10 - ئاينىڭ 1 - كۈنى

يولچى

تۇرسىمۇ بۇگۇننىڭ بوسۇغىسىدا،
قولى قىدىمىنىڭ تارازىسىدا،
ھەر مۇميا تىرىلىپ، شۇبىرلاپ دەرمىش:
تىلىسمى بىز ۋاقتىنىڭ ئەپسانىسىدا .
ئەس - يادى دىيارنىڭ تاغ - دالاسىدا،
پەرشته جامالى مۇددىئىسىدا .
بىر نەپس ساپالدىن بايقار مىڭ قىسىسە،
شەبىنەم بار، سەلكىن بار روھ دۇنياسىدا .

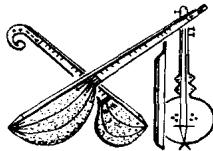
2006 - يىل 5 - ئاي، ئۈرۈمچى

ئاللىچى راۋاب

سۈكۈنات ئىچىدە ئەرش تاغلىرى،
زەخەمەكتىن ئەۋجىدە ئاللىچى راۋاب .
كۈرآپ سۇلرى ئۆزۈلگەنمدىر،
مۇڭ تەكسە قالماسمۇ مۇڭسراپ .
ۋاقت قانىتىدا قەددىمىي غەزەل
نەڭىدۇ ئالدىرآپ ئوقۇيدۇ ھاپىز .
ئەتنىكى كاللىنىڭ سۆڭەكلىرىدىن،
كېچىكىپ قانداقىمۇ ئۇنى ئىزدەرسىز ...

2006 - يىل، كېرىيە - پۈلۈ

قەدىمكى كېچە

تۈزغار، پىرقرار، قوغلىشار،
بىلق قاسىرەقدەك يالىتراپ.
ھۆر - پەرىلەر ئۆتەمەكچىمىدۇ،
بۇ كېچىدە زېمىننى پاكلاپ.
ھەۋۋا ئانا ئىسرەقدانىدىن،
ئۆرلىدىمۇ سەندەل تۈتۈنى.
ئۇ چاقىرىمىدىن مۇزدەك خۇش پۇراق،
كۆرەرمىزەن مەنزىل چىكىنى.

2002 - يىل

قەدىمىي يارغولدا كەچ كۆز

ئاپتۇرى : بۇغا ئابدۇلا

مەسٹۇل مۇھەرربرى : مۇھەممەتتۇردى مىرزىنەخىمت

مەسٹۇل كوررېكتورلىرى : سەنۋەر ، گۈلشەھەر

تەكلىپلىك كوررېكتورى : ياسىن زايىموف

مۇقاۋىسىنى لايەھىلىگۈچى : ئىكىبدىر سالىھ

نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى : شىنجاڭ خەلق نەشرىيەتى

ئادرېسى : ئۇرۇمچى شەھىرى جەنوبىي ئازادىلىق يولى 348 - نومۇر

تېلېفون : 0991-2827472

پوچتا نومۇرى : 830001

باسقۇچى : شىنجاڭ شىنخۇا 2 - باسما زاۋۇتى

ساققۇچى : شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى

فورماتى : 1230×880 مىللىمېتىر ، 1/32

باسمَا تأۈيىقى : 5

قىستۇرمَا بېتى : 4

نەشرى : 2008 - يىلى 7 - ئاي 1 - نەشرى

باسمىسى : 2009 - يىلى 2 - ئاي 2 - پېسىلىشى

تراژى : 5001-8000

كتاب نومۇرى : 4-11690-228-7 ISBN 978-7-

باھاسى : 15.00 يۈەن

[General Information]

书名=古交河的晚秋 维吾尔文

SS号=40232595